
חתואל דוקר
את השלם
("חטיף", עמ' 4)
קווין מגי,
לי ג'ונסון
וג'ף פאל -
הערב לקרב נוסף
על הבכורה
"כדורסל +"
עמ' 16-17
מאות כבר הצטרפו!
בוא גם אתה להיות חבר
במועדון הכי צעיר בעיר!
מועדון הצעירים
של ויסוצקי
כולם
מצטרפים...
אם אתה צעיר (בגיל 17-7) ואוהב תה אמיתי - בוא להיות חבר במועדון הצעירים של ויסוצקי! גזור מתוך 3 אריזות תה ויסוצקי את דופן הקופסא עליה מודפסות הוראות להכנת תה משובח (בעברית).
מלא את התלוש ושלח לויסוצקי, ת.ד. 20444 ת"א, עד ה־15.4.86, ותקבל לביתך כרטיס חבר למועדון הצעירים!
הנחות, אירועים, השתתפות במופעים וכיף אמיתי, הם רק חלק מההנאות המתוכננות לחברי מועדון הצעירים.
הפעילויות תתקיימנה לפי קבוצות גיל (12-7 ו־17-13).
וזוכים
בפרסים!
כל הנרשמים למועדון הצעירים עד ה־15.4.86, ישתתפו בהגרלת פרסים ע-נ-ק-י-ת.
■ 10 מכשירי טייפ קסטות
■ 10 אופני BMX
■ 20 ווקמנים (טייפ + רדיו)
■ 350 חולצות T עם שם המועדון
• ההגרלה תערך ב־22.4.86 בנוכחות נציג חברת ויסוצקי, רואה חשבון ונציג משרד הפרסום, בהתאם לתקנון המבצע.
• כרטיסי החבר האישיים וההודעות על הזוכים ישלחו לבתיהם של החברים בחודש מאי.
• על עובדי החברה ופרסום "ניתם" ההשתתפות אסורה.
תן שם-
ותזכה במערכת
סטריאו מהממת!
למועדון הצעירים של ויסוצקי נחוץ שם מדליק אמיתי. שלח לויסוצקי כל שם שיעלה על דעתך. מציע השם הנבחר יזכה במערכת סטריאו מהממת!
• במידה והשם הנבחר יוצע ע"י יותר ממשתתף אחד - תתקיים ההגרלה על מערכת הסטריאו בין מציעי אותו השם.
• במידה ולא ייבחר שם מתוך כלל ההצעות - תוגרל מערכת הסטריאו במסגרת ההגרלה הגדולה, בין כל חברי המועדון.
עבור מועדון הצעירים של ויסוצקי
ת.ד. 20444, ת"א
מצ"ב 3 דפנות מתוך אריזות תה ויסוצקי עליהן מודפסות הוראות הכנה לתה משובח (בעברית).
גם אני רוצה להיות חבר/במועדון הצעירים של ויסוצקי.
שמי ________ כתובתי ________
טל' ________ תאריך לידה [ ][ ][ ] אני לובש/ת חולצה מס' ________
שנה חודש יום
אני מציע/ה למועדון את השם/שמות ________
בשבילי רק ויסוצקי!

טור ראשון

ספורט בין הכסאות

מתי נופלת בחלקם של חברי־כנסת הזדמנות להיות בברכז העניינים בספורט? – כאשר מדובר בהצלחה, או, להבדיל, בכשלון.

חברי בית־הנבחרים שלנו אינם יוצאי דופן, במובן זה מעמיתיהם בפרלמנטים רבים ברחבי העולם. מה מבדיל בינינו לבין פרלמנטים אחרים? – מסורת, חוק ותרבות ספורט.

בגליון זה (עמ' 8–9) מתפרסם ראיון שקיימה תלמה אדמון עם ח"כ יוסי שריד. נושאו: ספורט כמובן. ההיבט שלו רחב. יוסי מוכר לרבים מאתנו כאדם לוחם למען עקרונותיו – ולכן הוא עולה לא פעם על בריקדות.

יחד עם „תאומו" אהוד אולמרט, היה מן הדמויות הבולטות בכנסת – שבנוסף לעניינים שברומו של עולם, עסק גם בספורט.

עכשיו הוא כבר עייף. הגיע למסקנה שדיונים בוועדת חוץ ובטחון לא פחות חשובים מדיונים המוקדשים לספורט. כל דבר בעתו, כמובן.

הספורט המסכן נפל תמיד בין הכסאות. בקדנציות שונות ניסו להלביש עליו חוק. משום מה הדבר תמיד התפספס. יוסי שריד, כמו רבים אחרים, בוודאי מיצר על כך.

אנחנו שומעים על נסיונות חוזרים ונישנים להביא בסופו של דבר לחקיקת חוק שכזה. נמסר לנו שזה אפילו על סדר יומה הקרוב של ועידת מפלגת העבודה.

יוסי שריד לא יהיה שם. הוא רץ הפעם עם „ר"צ". באמת שלא איכפת לנו. אם מוועידת מפלגת העבודה ייצא מתוק – דיינו.

אולי משם תבוא הישועה. גם ח"כ פנחס גולדשטיין מצרף איחוליו.

בשער: יצחק חתואל, הסייף ש„ל'אקיפ" החמיא לו בתחרויות האחרונות בפאריס.
צילום: עדי אבישי.

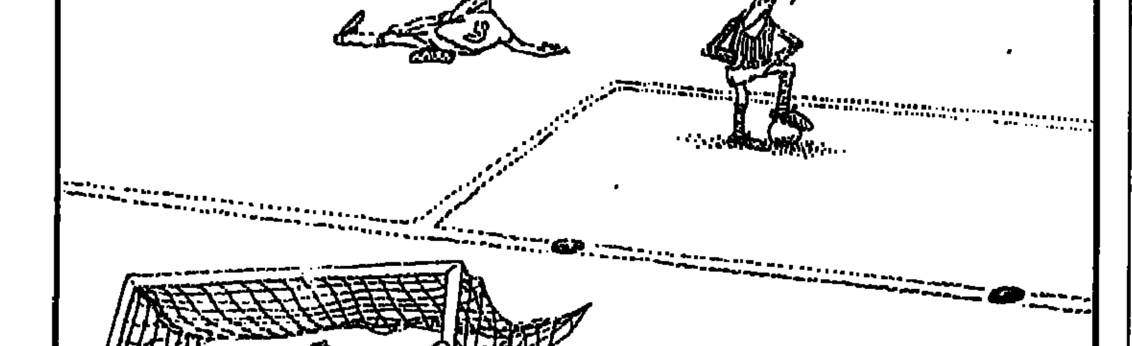
שבועספורט

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילת שניידר
טלפון: (03)439442



כותבים

הטלוויזיה: לא בגדנו במכבי תל־אביב

קראתי בעיון את רשימתו של משה לרר ב„שבועספורט" מספר 16 מ־6.3 („בלי טלוויזיה אבל עם ורדיר") ולהלן תגובתי:

מחלקת הספורט של הטלוויזיה לא בגדה בקבוצת הכדורסל של מכבי ת"א כשלא שידרה ישירות את המשחק מכבי ת"א – לימוז' שנערך ביד־אליהו ביום חמישי, 27 בפברואר. ההחלטה לא להע־ביר את את המשחק כשידור ישיר – נעוצה בעובדה שמכבי ת"א איבדה כל תקווה להעפיל למשחק הגמר, עוד לפני ההתמודדות שלה עם לימוז', שהיתה רק התמודדות פורמאלית וחסרה את המימד החשוב ביותר המלווה כל אירוע ספורט חשוב: מימד התחרות והמאבק.

כל שמונת משחקיה של מכבי בגביע אירופה 1985/86 (עד למשחק הביתי עם לימוז') שודרו בהיקף מלא ו/או כמעט מלא. בשמונת המשחקים האלה – הושק־עו מאמצים אדירים וכספים רבים. עשינו זאת מתוך אהבה למקצוע ואהדה למכבי ת"א.

ההחלטה שלי לשדר את כל הנ"ל בשידור ישיר, התבסס על ההנחה שמכבי ת"א חייבת להיות כל העת בתמונת הסיכויים של המאבק להעפיל לגמר. עצם ההתמודדות של מכבי מול הקבו־צות האחרות, ונסיונה להעפיל לפיסגה (כל עוד קיימים סיכויים) מצריקים שי־דור ישיר ב־Prime Time (זמן צפייה ראשי) בהיקף מלא או כמעט מלא.

מחלקת הספורט בטלוויזיה נצמדה למכבי גם כשסיכוייה להעפיל לגמר (3 באפריל, בודאפשט) היו אפסיים כמעט. נצמדנו לעקרון שקבענו לשדר את המ־שחקים, כל עוד נמצאת הקבוצה בתמונת הסיכויים. לא כולם הסכימו עמנו. לע־תים הפעלנו כוח־שיכנוע כדי לשדר.

יואש אלרואי. לא בגד.

ב־8 השידורים של משחקי מכבי – ניצ־חה מחלקת הספורט של הטלוויזיה.

כרגע שהוברר שמכבי איבדה כל סי־כוי להעפיל לגמר (אחרי ההפסד במד־ריד 86–111) איבדנו את האלמנט החשוב ביותר: אלמנט התחרות. זו הסיבה להחלטה שלא לשדר ישירות את משחק מכבי – לימוז'.

מאותה סיבה גם לא שידרנו את המש־חק האחרון של מכבי במילאנו ביום חמי־שי 13.3.

ובאשר לנוכחותם של 9000 צופים ביד־אליהו, במשחק עם לימוז' – אותם צופים קנו את הכרטיסים זמן רב לפני קיומו. קנייתם היתה בעת שמכבי ת"א היתה עדיין בתמונה. לכן כאשר כתב משה לרר – „השיקול של 9000 צופים – עדיף על חוסר השיקול של הטלוויזיה" – זה, לדעתי, קו מחשבה לא נכון.

לסיכום: ההחלטה לא לשדר את המש־חק מכבי – לימוז', כמו גם את המשחק של מכבי במילאנו, היתה החלטה עניי־נית ולא „בגידה" כדברי משה לרר.

החסכון, במקרה זה, נשמר למשחקי הגמר־סל ולהפקות אחרות העומדות בשער.

ירושלים — יואש אלרואי
מנהל מחלקת הספורט בטלוויזית

במקום כדורגל

...לא פעם אנו שואלים את עצמנו „לאן הערב?" והנה באה קבוצת הכדורעף של הפועל בת־ים ומספקת לנו את מנת הבידור השבועית.

אנו, קבוצת אוהדים, נהנים מאוד ממ־שחקי הקבוצה, עד כי זנחנו את...קבוצת הכדורגל.

ש.מאיר — בשם אוהדים מבת־ים

אי־הופעה כתופעה

כתוצאה מביטול ליגה ד' בכדורגל, מתחילים להתגלות כבר מהסיבוב השני למשחקים „תופעות האי הופעות" של קבוצות בתחתית הטב־לה, ובכך מאבדת ליגה ג' כל ערך ספור־טיבי.

נראה שקבוצות התחתית עשו חישוב מהיר שמשתלם להן לא להופיע למשח־קים, עקב זה שאין ירידות, ואפילו צפוי־ות הן לעונש מההתאחרות – עדיף הדבר על פני הוצאה גדולה למשחקים (כינור, הוצאות נסיעה וכו').

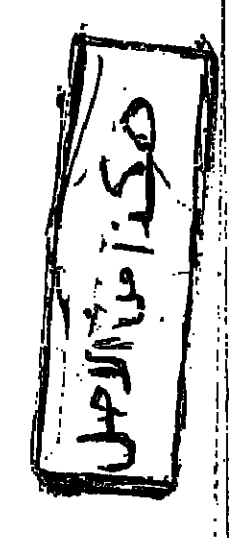
מן הראוי שההתאחדות לכדורגל תנ־קוט ביד קשה כלפי המתחמקים.

אופקים — אלי סיטבון

תיקון טעות

אני מתנצל לפני עקיבא נוף. הוא הוא שכתב את „מים לדוד המלך" ולא נעמי שמר. בכתבתי מהשבוע שעבר התכוונתי ל„יש לי יום יום חג". הוא השיר שנכתב בידי נעמי שמר. המים והמלך דוד שמורים, כמובן, לעקיבא נוף.

משה לרר







חטיף

מה מפריד בין חתואל למדליה

"בין יצחק חתואל לבין מדליית זהב אולימפית בסיאול 88', המרחק עתה הוא 'טוש' ושופט", אומר יהודה ויטנר, 40, סגן־אלוף (מיל.) ויו"ר איגוד הסיף.

כצפוי, להצלחתו המדהימה של חתואל בתחרות היוקרתית "אתגר רומל" בפאריס, בשבוע שעבר, יש עתה אבות רבים. הם באו להקביל פניו בשובו מ"עיר האורות" כשמדליית הכסף על צווארו. הם רק שכחו כי ספורט המוסקטרים הוצא על ידם השנה מתקציבי הענפים ההשגיים – ולפיכך כל מה שעשה יצחק בן ה־23 מעכו, כולו־שלו ושל אחיו־מאמנו חיים. שניהם גם שותפים לפרנסתם בעסקי בידור בחיפה ועכו (כמה מועדוני־לילה ובארים) ויש להם גם מרכז לסיף בעכו, הפועל בתנאים קשים, באולם התעמלות של בית־הספר הממלכתי "וייצמן". אילו ידעו בפאריס כיצד התכונן חתואל לתחרות החשובה שאורגנה שם ב"ארמון הספורט דה קוברטן" – היתה התדהמה גדולה פי כמה והשבחים הנלהבים להם זכה חתואל בעתון "ל'אקיפ" ("אחת ההפתעות הגדולות ביותר בהסטוריה של ספורט הסיף") – היו נלהבים יותר, כמיטב המסורת של הלשון הצרפתית הציורית וחובבת ההפרזות.

בינתיים יש בישראל, למי שאינו יודע, 3500 סייפים, ב־16 אגודות. שלושה מרכזים הם הפעילים ביותר – עכו, כפר־סבא ובאר־שבע.

החתואלים, נהגו על פי האימרה "עניי עירך קודמים" וטיפחו את הספורט שהם "מכורים" לו בעכו. התוצאה: "בנבחרת ישראל שיעורם של בני עכו מגיע ל־90 אחוז; בנבחרת העתודה – 80 אחוז ובנבחרת הנשים – 70 אחוז", אומר ויטנר. החתואלים נסתייעו שם בהפועל ובעיריה – לאחר שהעתיקו לעירם מבירנית – את כובד משקלו של הסייף הישראלי.

בכפר סבא מטפחים בעיקר את הצעירים יותר; בבאר־שבע פועל המאמן משה חומוט ובאשקלון עושה זאת בלהט איש הדקר, השופט הבי"ל אוריאל בר־יוסף (השבוע הוא באליפות העולם).

לפני שנתיים, באולימפיאדת לוס־אנג'לס, תפס חתואל מקום 16 – וגם זה נחשב הישג מרשים, בהתחשב בתנאים.

עובדה: מומחה הספורט תומאס לאמפרט העניק לסייפים צל"ש – מה שלא עשה לאחרים. "אבל מה שהיה בפאריס, עם 48 שעות רצופות של סיוף ומאזן של 20 נצחונות ב־21 דו־קרבות (ההפסד היחיד – בגמר, לאיטלקי פדריקו סרווי), עדיין אינו ניתן לעיכול. אני ממש על גג העולם – ואינני מסוגל עדיין להעביר את המסר הזה לסביבתי הקרובה ביותר. מדליית הכסף ב'רומל' זה כבר לא צחוק", אמר חתואל הנרגש.

ומה הלאה? – בשלב ראשון, יהיה עליו לדאוג לפרנסתו. 21 יום עשה בחו"ל והזניח את עסקיו. כעצמאי הוא ירגיש בכך היטב. שלושה חודשים לא עבד, למעשה – אלא התכונן לתחרות בפאריס. התוצאה – מתנדנדת על צווארו ומחממת את ליבו. עתה יצטרך גם להיכנס למשטר חיים נכון של אימונים ומנוחה (ולא עבודה בלילות...). במאי יתחרה בבון ובירולי – באליפות העולם בסופיה. "הבעיה – לשמור על המקום בצמרת", קובע חתואל ובקולו שומעים שוב את המרץ התוסס שהצדיק את הכינוי אשר הדביק לו בפאריס אחד מ"קורבנותיו", אלוף בריה"מ, בוריס קוריצקי (חתואל גבר עליו 10–3 בבית הגמר): "הוא לא בן אדם, הוא מטאטא חשמלי".

אלכס דורון



יצחק חתואל. לא חי על החרב. צריך לדאוג לפרנסה. צילום: עדי אבישי.



מחבט טניס כמו מכונית

כל מי שעוסק בטניס מכיר אותה – את בעיית כאבי המרפק (Tennis Elbow).

סקר שנערך בישראל, מטעם חברת "האד", גילה, לטענתה כי 80 אחוז מהטניסאים, חובבים־של־שבת ומקצוענים־לליגה מודעים לבעייה ו־20 אחוז סבורים כי מקורה באיכות ירודה של המחבט. החשש המוחשי ביותר לדלקת הכרונית הזאת שמפתחת במרפקי הטניסאים, קיים בין בני 30 פלוס.

"האד" הציגה עתה פתרון מסויים לבעייה: סידרה חדשה של מחבטים עם בולמי זעזועים בכת, פיתוח חדשני שנעשה באמצעות מחשב, תוך התאמה לצרכי כל טניסאי על פי סגנונו. הסידרה הוצגה לפני כמה ימים בתל־אביב. הרעיון להתקין בולמי הזעזועים מזכיר מכוניות – כאשר הידית המיוחדת של המחבט קולטת את התנודה שנוצרת במיפגש בין המחבט לכדור, בולמת את העברת הזעזוע אל זרועו של השחקן.



הידית של "האד"

כדורגל +

א. טבק

מיק — צדיק בעירו

יש גם עסקנים יוצאי דופן בכדורגל. במובן החיובי של המלה. הסיפור שייך הפעם לחבר הנהלת ההתאחדות לכדורגל מטעם בית"ר. יחסית הוא אלמוני, אך השפעתו גדולה. ביחס הפוך ל"אלמוניותו". זהו ברוך ("מיקי") מנדלבליט.

15 שנה הוא חבר הנהלה – ומעולם לא נסע מטעמה לחו"ל. במציאות שלנו, זה לא רק שיא. זו תופעה. מיקי הוא ממש צדיק בעירו.

מיקי, בן 60, הוא גם גזבר מרכז בית"ר. כוחו גם בתנועת החרות. כאמור – מעולם לא נסע לחו"ל על חשבון ההתאחדות או על חשבון אחד מאירגוני הספורט. יתרה מכך: כאשר מגיע תורו, כחבר הנהלה, הוא מוותר לטובת אריה קרמר או חבר אחר של בית"ר בהתאחדות.

כבעל עסק עצמאי – מעדיף מנדלבליט לנסוע על חשבונו. מעולם לא הגיש להתאחדות או למרכז בית"ר קבלה על הוצאות. הוא עסקן הממטן את תחביבו. למותר לציין שלא כך נוהגים חברים אחרים בהנהלה, שאף הם עצמאיים.

שאיפה אחת נותרה למיקי: לערוך נשף זכייה של בית"ר בכתר אליפות הליגה הלאומית. נמאס לו כבר לקיים, מדי שנתיים, "נשף עלייה"... הוא מאמין כי החלום עוד יתגשם.

אין ספק. מגיע לו קצת נחת.



מיקי מנדלבליט: נסיעות – על חשבונו.

עוד יהיה לנו נחת מהנוער

אין לדעת אם נבחרת הנוער הנוכחית תצליח במשימה שלה: לנצח במשחקים המוקדמים בגביע העולם. דבר אחד ברור: היא תהיה מורכבת משחקנים בעלי השכלה. לפחות 70 אחוז מכדורגלני נבחרת הנוער יסיימו חוק לימודיהם בתיכון ויגשו למבחני הבגרות. כל זאת – לא מעט בזכות האנשים המקצועיים המופקדים על הנבחרת.

המנהל, אברהם בנדורי, ממש מקפיד כי שחקני הנוער לא יפגרו בלימודים. מי שאינו רוצה ללמוד – אחת דינו: הרחקה מהנבחרת. גם המאמן גיגי כהן בדעה זו, ובכך הוא משלים את בנדורי.

לפני ימים אחדים קיבלו שני שחקנים אזהרה חד־משמעית: עליהם לגלות שיפור בלימודים. אחרת – ינופו מהנבחרת. האחד הוא השוער מאיר אלמקיאס מהפועל עכו. בעקבות שיחה עם הוריו – שוחרר השוער מכמה אימונים. הזמן הפנוי מאימונים יוקדש, כמובן, ללימודים.

השחקן השני הוא רונן לוזון ממכבי נתניה. הוא הודיע להוריו כי הוא מעוניין להיות כדורגלן מקצועני ועל כן הלימודים פחות חשובים בעיניו. נימוק זה לא התקבל על ידי בנדורי. כמובן שגם ההורים תמכו בעמדת המנהל. לא תהיה ברירה לרונן. הוא יצטרך לשפר את ציוניו.

אך בנבחרת יש גם תלמידים מעולים. בנדורי, שעשה סבב טלפוני בכל בתי־הספר בהם לומדים שחקני נבחרת הנוער – שמע מהמנהלים גם מילים טובות על כדורגלנים. במירב השבחים זכה טל בניה ממכבי פ"ת. כולם שיבחוהו וגמרו עליו את ההלל.

ענף הכדורגל אינו הענף השולט במשפחתו של טל. אביו וסבו הם טייסים. טל הצעיר אינו מקלקל, לפי שעה, את הפירמה במשפחת בניה.

אחרי "פרשת קובלנץ" למדו משהו בהתאחדות לכדורגל. שמים לב להתפתחות שחקני הנוער, ועל כך יש כמובן לברך.



טל בניה: גם כדורגל וגם לימודים.

זכרו את השם: בראילובסקי

רישמו לפניכם את השם: דניאל בראילובסקי. בחור בן 26, יהודי, משחק כיום כמקצוען בקבוצת "אמריקה" במכסיקו. הוא נמצא על הכוונת של האלופה, מכבי חיפה. הממליץ: המאמן שלמה שרף, שניפגש עימו לפני שלוש שנים.

הרקע המקצועי של בראילובסקי מרשים מאוד. עד 1983 שיחק בארגנטינה בקבוצת "ריבר פלייט". פרק זמן קצר אף היה בסגל הנבחרת, עליו פיקח המאמן סזאר מנוטי. הבעייה שלו: בתפקידו (קשר) עליו להתמודד על מקום עם קשרים מעולים אחרים, ביניהם דייגו מאראדונה. בגלל קשיי תקציב שהמועדון נקלע אליהם – נמכר דניאל לקבוצת "אמריקה" תמורת 300 אלף דולר. עתה, כך מניחים, מחירו בשוק נמוך יותר.

עד גיל 12 גדל דניאל עם משפחתו בארץ ואז עזב עם משפחתו לארגנטינה. קרוביו עדיין מתגוררים בקרית־אונו. כמה מלים בעברית עדיין שגורות בפיו. מבחינה התקנון – אין כל מניעה שישחק בארץ. גם משרד הפנים לא ימצא בו כל פסול.

שרף ניפגש עימו בארגנטינה לפני שלוש שנים, כאשר נסע בשליחות בני־יהודה לגייס מספר שחקנים לקבוצה. שרף ראה אותו במדי "ריבר פלייט". באותה תקופה אי אפשר היה לגייס את הסכום הגדול כדי להביאו לישראל. נכון להיום – המצב שונה. אם בראילובסקי יגלה נכונות לבוא – תהיה חיפה מוכנה לעשות את המאמץ הכספי. כל זאת – כדי לשמור על ההגמוניה בכדורגל.

ומארגנטינה – לשוק המקומי. אם המו"מ עם בראילובסקי לא יעלה יפה – מתכוננת מכבי חיפה לפנות לקבוצת שמשון ת"א במטרה לרכוש את אפרים ארביב.

האלופה כבר החלה בהכנותיה לעונה הבאה. נקבע מחנה־אימון בסיטארד, הולנד. גם בעיית המאמן תיפתר. שלמה שרף ישאר לעונה נוספת. לשני הצדדים אין פשוט ברירות טובות יותר. אגב המועמד להתליפו היה אמציה לבקוביץ.

תשקיף

אורי ואלי לא למכירה

אוהדי קבוצת בית"ר ירושלים יכולים להיות רגועים. הצמד אורי מאלמיליאן ואלי אוחנה לא יימכר. אין אומנם עדיין פתרון לחוב הכספי, אך השניים לא יימכרו. רק אם אוחנה יקבל הצעה מחו"ל – תעמוד ההנהלה בהבטחה ותעמיד אותו למכירה. נכון לרגע זה – אין גם לכך כל סיכוי.

הסיבה האמיתית לאי מכירת אחד משני השחקנים: הפחד, ואולי הידיעה הברורה כי היד שתחתום על העברת אחד השחקנים – לא תחתום יותר על שום מסמך...

זכור עוד המקרה של אהוד בן־טובים, כאשר עבר לשלושה ימים לבית"ר ירושלים מבני־יהודה בשנת 1980. הסערה שקמה אז – תתגמד מול מה שעלול להתרחש בירושלים אם אלי או אורי יוצבו ברשימת המועמדים למכירה.

הנימוק הרשמי לאי המכירה (הפירסומים על מכירה יימשכו, בין היתר בגלל המו"מ הכספי עמם) יהיה: אי־אפשר למכרם מאחר ששום קבוצה אחרת לא תמכור לבית"ר שחקנים טובים אחרים. השוק לגבי שחקנים בסדר גודל שכזה סגור. בית"ר איננה מתכוננת לפתוח אותו.

החוב הכספי הפך לדבר משני. הייתי אומר כמעט נורמה בחיי הכדורגל שלנו. ■



אלי אוחנה: היד שתחתום...

מה היה/יהיה

עמנואל רוזן

אבא שחקן די טוב...

איתי ארואסטי, הבן של מוטי, בן כמה אתה?

– "בן 7. אני לומד בכיתה ב' בי"ת בניר־צבי."

בשבוע שעבר, במשחק נגד אליצור, זאת היתה פעם ראשונה שבאת עם אבא ליד אליהו?

– "לא. אני בא הרבה פעמים."

מה אתה חושב על אבא?

– "שהוא שחקן־שחקן. שחקן די טוב."

מי לדעתך שחקן יותר טוב מאבא?

– "רגע, אני אחשוב... אולי וילי סימס."

ומי הכי טוב בארץ?

– "קוין מגי."

כשמרביצים לאבא במשחק, אתה כועס?

– "לא כל־כך, כי ממילא זה חלק ממשחק הכדורסל."

אבל למה אבא תמיד חוטף הכי חזק?

– "אולי בגלל שהוא רכז ורוצים שהוא לא יצליח לתת כדורים למיקי כדי שיקלע משלוש. וגם לג'מצ'י".

השופטים בסדר עם אבא?

– "לא כל כך."

מתי הם לא היו בסדר?

– "במשחק נגד הפועל תל־אביב. עשו על אבא עבירה והם לא שרקו. לי היה נראה שזה פאול."

מי שהיה במשחק נגד אליצור, ראה שבהפסקה זרקת לסל וקלעת פעמיים. אתה מתאמן הרבה?

– "בטח. יש לי סל בבית."

ובאיזה תפקיד תרצה לשחק?

– "רכז."

תהיה יותר גבוה מאבא שלך?

– "אני לא מאמין."

מי ינצח היום?

– "אני אומר שאליצור יקח כי הם מארחים ומכבי לא מלע משתדלת כשהיא לא מארחת. חוץ מזה מכבי קבוצה טובה, אבל גם אליצור קבוצה טובה ולא צריך לזלזל בהם כי הם טובים כמעט כמו מכבי, רק שמכבי טיפ טיפה יותר טובה."

יופי, תודה איתי.

– "רגע, אבא רוצה לדבר איתך."

כן.

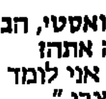
– "נו, מה הוא אמר הבן שלי"?

לא תאמין, אבל הוא אמר שאליצור תנצח היום.

– "מה?! לא יכול להיות. את בטח לא שאלת אותו טוב, הוא לא הבין את השאלה שלך. מא הנה איתי, נכון שאמרת לו שמכבי תנצח היום?

– "לא נכון. אמרתי לו שאליצור תנצח."

"אין בעיות, אתה ישן היום בחוץ."



איתי ארואסטי (משמאל) עם רועי ברקוביץ. הדור הבא.

הפועל תסתדר טוב יותר עם סיני

בשבת ראית את הפועל תל־אביב מהספסל. רואים משם דברים שלא רואים במגרש?

– "כן, הרבה דברים, זה די קל להבין משם את המשחק."

מה ראית?

– "בעיקר דברים שקשורים לקלות התנועה במרכז המגרש ולהגעה קלה יותר לעמדות הבקעה. אני חושב שלמדתי משהו ואני אנסה ליישם את זה כשאחזור לשחק."

אבי ליברמן, השוער של יפו, אמר שהם שברו את ההתקפות של הפועל מפני שהתכוננו להרמות לרחבה וידעו איך להתמודד איתן. אם סיני היה מרים, גם אז ליברמן היה מצליח?

– "אני חושב שאבי ליברמן נמצא בזמן האחרון בכושר נפלא והוא אחת הסיבות החשובות להצלחה של יפו. מצד שני, גם בלי סיני הגענו למצבים מצויינים, אבל חוסר ריכוז של החלוצים גרם להחמצות נוראיות ולכן לא כבשנו שערים."

אבל קרן אחת שלך היתה גומרת את העניין, לא?

– "תראה, אני תמיד אומר שהפועל תל־אביב יכולה להסתדר טוב בלי סיני אבל טוב יותר עם סיני. זהו זה." ■



משה סיני. מבט מהצד.

ויצנר בעד זרים בכדורגל



צבי ויצנר. הקהל יבוא.

צבי ויצנר, מנהל מכבי חיפה, אחרי מחזור של שמונה שערים, 20 אלף צופים ושמונה משחקים גרועים, אתה ישן טוב בלילה?

– "האמת? לא כל כך. כאשר הגעתי לשעריים בשבת, ראיתי שרבע שעה לפני תחילת המשחק היציעים היו עדיין ריקים ושאלתי בדאגה מה קורה כאן לעזאזל? אמנם מכבי חיפה אינה משחקת טוב, אבל היא בכל זאת עדיין האלופה. זאת, אגב, הסיבה שאנחנו מדרבנים את השחקנים להשתפר כמה שיותר מהר, כדי שמכבי חיפה לא תצטרף לכל הקבוצות שעומדות בימים אלה בפני פשיטת רגל כלכלית."

צבי, עזוב מכבי חיפה. מה זה כבר ישנה אם תשארו אטרקטיביים וכל היתר יתמוטט מסביבכם?

– "זה באמת לא יעזור. בינתיים אנחנו אי של תקווה, אבל אני חושש, חושש מאוד."

חוץ מלחשוש, אתה מתכוון לעשות משהו?

– "שחקנים זרים. זה הפתרון. הם יפתרו, לדעתי, את שלושת הבעיות המרכזיות: הם יורידו את רמת השכר, יגדילו את התחרות בין השחקנים ובסופו של דבר גם את האטרקטיוויות הכללית. אני שולל את הטענה שיבוא כדורגלנים זרים ימוטט את הקבוצות. בדיוק ההפך. אנחנו משחקים נגד קבוצות מאירופה באינטרטוטו ושיחקנו נגד מנצ'סטר יונייטד וראיתי כמה משלמים שם".

יש לך כבר רעיון את מי להביא?

– "יש עכשיו בעיות כלכליות חריפות באירופה, אז זו לא תהיה בעיה. נוכל להביא שחקנים אפילו מבריטניה, שלא לדבר על מזרח אירופה שם בכלל המחירים זולים מאוד. יכול להיות שהפתרון נמצא במזרח אירופה".

תגיד, כדורסל אתה רואה?

– "כן. את מכבי חיפה ומחזיק אצבעות למכבי ישראל הלו היא מכבי תל־אביב."

נהנה?

– "בטח, למרות שגם בכדורסל אין הרבה סיבות למסיבה. חוץ ממשחקי הפלייאוף וממכבי תל־אביב, הקהל בארץ לא משתגע גם אחרי הכדורסל." ■

זירה חופשית

רווחים מיידיים ואינטרס לאומי

יואל כץ

אני יודע שהדברים הבאים עשויים לעורר תמיהה, אולי חיוך סלחני, אצל רבים מהמעורבים בענייני הכדורסל בישראל: עתונאים, עסקנים ואחרים. אך מה לעשות ואלה הם הרהורי הכנים, בעקבות ביקור אחד בהיכל הספורט ביד־אליהו, במשחק חצי הגמר בגמר־סל, בין אליצור נתניה והפועל חולון.

שעה קלה לפני הפתיחה, מצאתי באכסדראות ההיכל קהל מיוחד, שלא פגשתיו שם בעבר. פנים מוכרות של אוהדי כדורסל וותיקים וגם כאלה, והם אולי רבים, שהצטרפו זה מכבר אל הקהיליה הזאת – חובשי כיפות לא מעטים ואוהדי הכדורגל של מכבי נתניה, שנעשו לשעה קלה (במסגרת ההזדהות הפאטריוטית המקומית) אוהדי אליצור, הנציגה הבכירה של עירם בענף הכדורסל.

עד לאותו ערב חשבתי כי אליצור מזוהה עם הנוער הדתי. אך כאשר עלו השחקנים על הפארקט עמדתי על טעותי. מבין עשרת השחקנים, שבעה שחומי עור ואיש מבין שחקני אליצור לא חבש כיפה. היחיד בכיפה שעלה מזמן לזמן על הפארקט, היה ילד שניגב את אגלי הזיעה המצטברים. כן – היה שם עוד מישהו, בשולי המגרש כנראה עסקן, שהתחבא מאחורי גבו של איש הבידור החדש, מר ניל גילמן, מי שהבטיח (וגם קיים) להביא בידור בכדורסל לישראל.

על המשחק עצמו כתבו כבר אנשי המקצוע והסבירו מדוע אליצור ניצחה. לדידי ההסבר היה פשוט יותר: השחורים מנתניה טובים מאלו של חולון. היה בידור במשחק הזה – לא הבידור מהנ.ב.א., אלא לכל היותר מין חיקוי שלו, "גרטה גארבו לעניים" – אבל היו כמה מבצעים נאים של שחור זה או אחר והיו אפילו מאבקים קשים וגם מעט אלימות, פה ושם ובכל זאת, בעיני, זה לא היה זה.

אפילו ההזדהות ביציעים, נראתה לי אחרת, מאולצת. לא הקהל שצמח וגדל עם הקבוצה וחי את חייה. זה היה קהל שבא להתבדר ורבים־רבים, שלא נימנו על אוהדי שתי הקבוצות, עקבו אחרי המתרחש בנימה משועממת.

אבל, זה לא הטריד אותי במיוחד, אלא העובדה שבכך אבד אופיו של הכדורסל הישראלי המקורי, "הגזעי", שהיו בו תמיד דמויות מקוריות של נערים שלנו, שגדלו ברחוב שלנו, שקלעו בילדותם כדורים אל סלים מאולתרים בחצר בית ספרם. חיפשתי ולא מצאתי אף לא שחקן נוער אחד, עליו ניתן לומר: זה הקטן – גדול יהיה..

מאמן נבחרת הנוער, אריה מליניאק, לפניו שטחתי את הרהורי, הוסיף מלח על הפצעים: "ראה, אמר, אצלי בנבחרת אין אף שחקן מהליגה הלאומית. בעבר, שחקנים בני 18 הגיעו לנבחרת הלאומית. היום אין כאלה. הזרים חוסמים את התפתחותם ועלייתם של הנערים. הכדורסל שלנו בסכנה. אותה החלטת־בורר בדבר שיתופם של הזרים בליגה, תהיה בעוכרינו". ושחקן מכבי תל־אביב והנבחרות לשעבר, מיכה שוורץ, שהאזין לדברים, הנהן לאות הזדהות..

ואכן, כנראה ש־22 הזרים ועוד כמה "מתאזרחים" עומדים כיום בדרכם של הנערים שלנו אל הפיסגה ויוצרים מוטיוואציה מוטעית של שכירי־חרב, במקום הזדהות כנה, אמיתית, של ילידי המקום. זהותם השכונתית, העירונית, של נערינו, הולכת ונעלמת מול הזרים מברוקלין או ברונקס ומה שלא יעשה המאמן הישראלי עם חניכיו, יעשה הרב הליברלי בתעודת הגיור המפוקפקת שתימסר לידי שחור, המוכן להמיר דתו לשעה קלה תמורת כמה אלפי דולארים...

והשאלה התמימה הנשאלת, היא: האם אין מקום להתפכחות, לחשבון נפש שקול ומחושב, כאשר לנגד עינינו האינטרס הלאומי, זיקתו המקורית של הנוער לכדורסל והאינטרס הייצוג־הבינלאומי, במדי הנבחרת הלאומית – לטווח הרחוק.

צריך להינתק מהנטייה המסוכנת של הכדורסל הישראלי לעשיית רווחים, הבאה לנצל את מצוקתו של אוהד הכדורסל המוכן לרכוש בשוק המציאות, חוויה רגעית הגיזונה מיבוא לשעה. אולי בכל זאת, תבוא במקומה, הדאגה הכנה לעתיד הענף, שהביא לנו חוויות אמיתיות רבות בארץ וגם גאווה לאומית בחו"ל.

יצאתי מיד אליהו העשן, כשבסתר ליבי געגועים לימים ההם שלא יחזרו, ושאחד מסמליהם היה המגרש הנושן עם מושבי העץ הרעועים ליד קולנוע "אורניון" בת"א (כיום "אורלי")... זוכרים? ■

לשון אחרת, שפה שונה

אברהם שרון

אפשר גם בלי דם. לא מוכרחים לערוף ולכסח על־מנת לשאת־חן. אפשר לגלות צבע גם בשחור־לבן. אפשר להבליט גוונים גם כאשר אין בידיים עשרה מכחולים. הכל תלוי בגישה.

לאחרונה הולך ופושה בעתונות הספורט סגנון מונולוגי־אינטימי, כאילו הנייר הוא שפופרת טלפון. עתונאים מרשים לעצמם, בחוצפה שאין כמוה, להיכנס לביתם של מאמנים ושל שחקנים, בלי להקיש בדלת, בלי שאיש הזמין אותם, בלי טיפת נימוס, ולהשיא להם עצות ישר אל תוך האוזן.

הכל פרוץ. הכל הארץ – חדר מיטות. כל ספורטאי הופך בלשונם של העתונאים, לנער נזוף או לחניך תורן הנתבע להכין שיעור־בית. מי מינה אותם? מי הסמיך אותם? מי הגדיר את תחום הכיסוי שלהם?

הכתיבה במדורי הספורט של לא מעט מן העתונים, הפכה לזירת־איגרוף שאין מכבדים בה עוד כללים בסיסיים. חובטים מתחת לחגורה. כותרות אדומות, נוטפות דיו, אינן מניחות שום תקווה לאי־שפיכות דמים. מחטטים לספורטאים בארנקים, בוחשים להם בצלחות, שוכבים אתם לישון.

אסור שהמצב הזה יימשך. צריך לשים לו קץ. אפשר גם בלי דם. אפשר לכתוב בלשון אחרת, בשפה שונה. וצריך לשנות את הגישה.

מה שקורה עכשיו הוא בושה וחרפה.

אישית לוחצת

זאב זהבי

כאשר מכבי סופגת מפלות קשות
ונבחרת הכדורגל עושה לנו בושות,
ומפספסת כמו "אני לא יודע מה"...
ואנחנו קוברים ת'ראש עמוק באדמה –
בו בזמן שהשחקן (והדברים בדוקים),
מקבל הרבה כסף, ועוד ב"ירוקים",
ובמקום תוצרת הוא נותן רק דאגות –
מתחשק לנו לזרוק אותו מכל המדרגות!
אך ככל שידו (או רגלו) שובתת,
כך גוברת ועולה אצלו הפטפטת,
והוא פותח את הפה ומתראיין לעתונות,
ויש לו סיפורים, ועוד איך, ובסיטונות:
כאשר הוא מחמיץ, הוא יאמר במפורש:
"הכל זה בגלל התנאים של המגרש",
ובדרבי מאופס הוא משמיע את קולו:
"תמיד אמרתי שלדרבי חוקים משלו",
וכשהכדורסלן מחמיץ שוב את הטבעת,
מוכנה אצלו תשובה מתקבלת על הדעת:
"אני דווקא בסדר גמור – אתה רושם? –
אבל מה, המאמן תמיד אשם!"...
ושוער שחוטף גול – על ימין ועל שמאל,
הוא יאמר לעולם: "הכדור הוא עגול..."
ואם הוא במקרה ספורטאי למופת,
הוא תמיד יוכל לומר: "זה בגלל השופט"...
או לפלוט באופן מאוד אוטומטי:
"זה בגלל הלחץ של הקהל הפנאטי!"...
ואיך יכולנו לשכוח את מאמר חז"ל:
בכדורגל (או בכדורסל) צריך הרבה מזלו"...
אז אתם יכולים לומר מה שאתם רוצים,
אני מסכם את זה ב:פתפותי ביצים!
או במילה אחת: תירוצים!
וברוח הימים האלה, בעקבות מקרה שקרה,
יש לי בשבילכם עוד תירוץ מההפטרה,
תירוץ שיתקבל אפילו במשטרה:
על כל פיספוס תגידו, ויאמין לכם כל פתי –
"שלאמא נתן הרופא ייעוץ גנטיו"...
כי אם חזה הרופא מראש בצורה מלומדת,
שעם מה שיוולד אי־אפשר לבנות מולדת –
אז למה הוא נתן לאמא שלכם ללדת?
ואם הוא ראה שכאן הולך לצאת בזיון –
למה הוא לא המליץ להפסיק את ההריון?!...
ואם הוא ניחש שיוולד ספורטאי עם שתי
רגליים (או ידיים) שמאליות –
למה התלבט ב"להיות או לא להיות?"...
ואני רוצה להדגיש, אם למישהו זה איכפת,
שיש כאן בהחלט עילה לתביעה למשפט!
ורק בשאלה אחת אנחנו עוד מתלבטים:
מדוע לכל הזונות נולדו דווקא שופטים?...





אחרי כל המלחמות

תלמה אדמון

אולי כל החיים הם ספורט. כמו שהוא נראה בבוקר חול, כתפיו מכונסות והוא מעשן לתוך הסוודר שלו, רזה כזה, ח"כ יוסי שריד לא מתאים להשקיף על החיים בחיוך לא מחייב, מספסלי היציע; ודאי שלא לרוץ ממש על המגרש, בשוקיים חשופים. אבל מאוסף העובדות, המזנק גם לפניו של מי שלא מתעניין בפוליטיקה ו/או ספורט, ברור לך שלפניך ספורטאי בנשמה.

הוא מתייחס לכל העסק הזה, שבו כולנו תחובים, באורח ספורטיווי, מפני שהוא מבין את הספורט, אוהב אותו. זה מקנה לו כמה יתרונות. הוא יודע להתחרות, לספוג עלבון, לשפר עמדה. יש לו טיימינג טוב במעשה ובנאום, הוא מבין את כוחה של העיתונות ככותב וכמתראיין, ומניח לעדשת המצלמה לקלוט אותו בכל פוזה שהיא, עם ארטיק או עם קסדה.

בתחום שלו, הוורבאלי, הוא ספורטאי וירטואוז. באווירה הנוצרת סביבו, גם הנסיעה שלו בג'יפ סיור, כמילואמיניק בלבנון (מרץ '85), היא ספורט. גבס על הרגל לאחר משחק פינג-פונג ביתי (אוקטובר '84) מול אמנון דנקנר, עיתונאי, נראה כמו גבס על הרגל של מלמיליאן. ברצינות מספר שריד לרכילאית: „בבוקר קמתי וניסיתי לדרוך על הרגל. זו היתה טעות חמורה, ששילמתי עבורה בכאב עז". שנים של גלות מרצון בקרית־שמונה, נראות כסאפארי בעד הפריזמה הזאת, שדרכה הורגלנו להביט בשריד, בלי לראות את הזיעה שלו. ההסתפחות התפווה לר"צ, ערב הבחירות, לא היתה אלא מהלך מחושב היטב של ספורטאי שרוצה בהישגים לקבוצתו, או לעצמו. הקהל ישפוט.

ילדי הכנסת

„ארבעים שנה," הוא אומר, „ארבעים שנה חכשנו את ספסלי האיצטדיונים בארץ, חרפנו את נפשנו בהליכה למתקני ספורט שהיוו סכנת נפשות. בשום מקצוע אין התמחות כזאת, אלטרואיזם כזה, ועכשיו יש עיתונאים שאומרים עלינו שאנחנו לא מבינים." ה„אנחנו" שלו חובק גם את אהוד אולמרט. ככה מתבטאים בספורט הקבוצתי.

השותפות בין שני ילדי הכנסת היתה נחמדה לעין במיוחד לפני עשר שנים. זה מן הקואליציה וההוא מן האופוזיציה, הקפיאו את ליגות הכדורגל למשך עונה שלמה, כשחשפו את השחיתות. מן הזר הזה מתבשם שריד כבר כמה שנים טובות, מפני שפעילותו הממשית בתחום הספורט הצטמצמה באת האחרונה לתפקידו כשוער בנבחרת הכנסת ולביקורים נדירים בוועדת הספורט, שבה הוא חבר.

„עם כל הכבוד לספורט," הוא מודה, "זה לא עניין של חיים ומוות. מה לעשות, ומועדי כינוסה של ועדת הספורט חופפים תמיד את מועדי ההתכנסות של ועדת חוץ ובטחון? הפעם האחרונה שנכחתי בוועדה היתה לפני כחודש, כשהוגש הדו"ח של ועדת אוקיאניה, שחקרה את נסיעת הנבחרת הלאומית לאוסטרליה. זה פשוט עניין של סדר עדיפויות."

ויש בוועדה מי שמחליף אותך בהתלהבות לתקן את הספורט בארץ?

– „אני לא בטוח שיש היום חברים בוועדת הספורט שאוהבים מספיק את הספורט, כדי ללוות את העניין בצורה קבועה וצמודה. לצערי, אני לא רואה את הדור שבא אחרינו ורוצה להתמסר. בכל קדנציה, אני חושב, צריכים להיות לפחות כמה אנשים שיאהבו את העניין. בימים שאהוד ואני נתנו את הטון, מוסדות הספורט בארץ ידעו שיש גורם שצריך להתחשב בו. אני יודע שיו"ר הוועדה, ח"כ פנחס גולדשטיין, פעיל מאד ומתמסר, אבל יש לי רושם שזאת ועדה של איש אחד."

התמונה ששריד מצייר מתרחשת רווקא בקדנציה שבה הושגה הפרדת ועדת הספורט מוועדת החינוך, שבה היתה כלולה לפנים.

ואם יש מי שאוהב, האם יש לוועדת הספורט כוח ממשי?

– „הכל עניין של נחישות ודבקות. אם אנשים מספיק נחושים בדעתם ויודעים לכלכל בתבונה מעשה פרלמנטרי, אפשר להגיע להישגים. כשהיה לנו יסוד מוצק להניח שהרבה מן התוצאות במשחקי הכדורגל לא היו כשרות, הבאנו להקפאת המשחקים, למרות שבאופן פורמאלי לא היתה אפשרות לבסס בוודאות את ההנחה שלנו. ההתאחדות לכדורגל הובאה אז למצב כזה, כשהיה ברור שוועדת הספורט מקבלת גיבוי של רוב הכנסת, שאי- אפשר היה להתעלם מאתנו."

ברחובות, כשהיה בן חמש, היו שתי קבוצות כדורגל נודעות, מכבי והפועל. המגרשים היו סמוכים לביתו והוא היה נטפל לשולי חולצת מנוי כשער המגרש, בכל שבת: „תכניס אותי, תכניס אותי". כשלא צפה במשחקים האמיתיים, כזה בעצמו, אם היה כדור. „הכדור היה נכס נדיר", הוא מחייך? שריד מבליט את המילוליות שלו באופן כזה שהמאזין לא מבחין בפנים שלו. אם יש לו הבעה, צפויות לה אינספור פרשנויות.

מאיזה רגע נעשית לאוהד הפועל?

– „מהרגע שנולדתי. העניין הזה של ההורות עם הפועל אינו רצוני. לא בחרתי להיות אוהד הפועל. אבא שלי היה מנהל בית-ספר לילדי עובדים, הוא יסד, למעשה, בית־חינוך. הוא גם בנה את המגרש של הפועל. כל מה שקשור לפועל היה חלק מחיינו. זה לא דבר שאתה מוותר עליו, גם אם יש סיבות לתסכולים ואכזבה."

בעת האחרונה ראית קצת נחת, לא? בכדורסל.

– „כן, בכלל השנה זה יותר טוב, אבל הרי ארבעים שנה אני הולך אחרי הפועל בארץ לא זרועת גולים, וזה לא משנה את הסנטימנטים שלי. אני אוהד גם את הפועל ירושלים ואין לי מה להתגאות בקבוצה הזאת. אבל אין ספק, שהדור האחרון בכדורסל העניק לי הנאה עצומה."

זה לא מקלקל לך את תדמית האוהד המנוף? אוהד הפועל אינו מתכרסם בנצחונותיו?

„לא, למה. תראי, תמיד הלכנו נגד הרוח, אבל בזקיפות קומה. אוהד הפועל הוא בדרך כלל במיעוט, והוא בדרך כלל גם מחוץ לקונצנזוס הלאומי. יש אי-קורלציה בין הפרופיל החברתי-כלכלי של אוהדי הכדורגל בכלל, לבין אוהדי הפועל. חלק ניכר מבאי האיצטדיונים אינו מזוהה עם מפלגת העבודה ושמאלה. לכן תמיד היינו מיעוט מסוגף ונאבק, שצריך ללכת לפעמים נגד הרוח. לפעמים אנחנו מיעוט מדוכא. לפני שלוש שנים נסע חבר שלי, דן שילון, אוהד שרוף של הפועל ת"א, למשחק של הפועל ת"א נגד בית"ר ירושלים. זה היה במגרש ימק"א ודן היה שם עם שני ילדיו. כזכור לך סיני הבקיע והפועל ניצחו. הילדים של דן התחילו לקפוץ משמחה. דן סינן לעברם: 'אל תשמחו בקול רם...' הם היו במגרש שבו היתה קורלציה כמעט מוחלטת בין זיקה פוליטית לזיקה לקבוצה שעל המגרש. צריך להבין, שלהיות אוהד הפועל זה אורח חיים. זאת גזירה. ואתה מקבל עליך כל מה שכרוך בכך."

ואחרי כל זה, הבן שלך, נדב, משחק במכבי ת"א. איך קרה דבר כזה?

– „הבן הקטן שלי, בן 11, ילד נחמד ומוכשר, כדרך כלל שולחים ילדים כאלה לתערוכות ילדים, בא אלי יום אחד ואמר שהוא רוצה לשחק כדורגל במכבי ת"א. זה היה מצב מוזר, לא מקובל בבית שלנו. אחרי שהצענו לו את אלטרנטיבת הפועל בכל זאת, והוא דחה אותה, קיבלנו. לא נערך קונסיליום משפחתי, אבל בשיחות שניהלתי עם אשתי ועם הבן הגדול שלי, החלטנו לא להפעיל על נדב את גזירת המשמעת הסיעתית. השכונה שלנו, למד, חיה בהשראה מכבית מובהקת והבן שלי צריך ממילא לעמוד במערכות קשות ולהדוף התקפות ודוניות הנוגעות להיותו הבן שלי, כך שלא נורא אם בעניין הזה, של הכדורגל, לא יעלה על בריקדות, אלא להיפך, ייקלט אל חיקו החם והמרופד של הקונצנזוס השכונתי. בינתיים אין לי שום בעיה עם ההשתייכות של נדב. ועליך לדעת, שלא רק שהוא סטה מבחינה אידאולוגית בהליכה למכבי, אלא שהוא גם מגן ימני, בתפקידו על המגרש..."

ואת הדוגמה של המסירה המשועשעת במשחק-השיחה הזה של שריד. המשחק הסתיים במהלך מפתיע, כשעצרתי לנשום לפני ניסוח שאלה. שריד אמר, בעודו קם ממקומו: „יופי, תלמה, היית בסדר גמור." אחר-כך שמעתי אותו עונה לטלפון בחדר אחר.

כדורגל בארץ – עינוי

בעתיד יעבור נדב לפועל?

– „אני לא בטוח שנדב יהיה שחקן כדורגל. הלוואי שיהיה בבוגרים. כשנגיע לזה, נראה. בינתיים אני לא חושב שהוא השחקן הכי טוב בקבוצה שלו."

שמעון פרס כיבד את איצטדיון ר"ג בנוכחותו במשחק נגד ציכיה. במשחקים אחרים איתרה מצלמת הטלוויזיה בקהל את יצחק מודעי ואחרים. דיין היה מזוהה עם מכבי ת"א. מה עושים הפוליטיקאים ביציעי הספורט? האם זאת הבעה פטריוטית, טרמפ ליחסי ציבור, או אולי אהבת הספורט במובנה הטהור?

– „אף אחד מאיתנו אינו פטור מן הרגש הפטריוטי הפוליטי, המקנן בלב כולם. זה בא לידי ביטוי בעיקר בעימותים ספורטיוויים של הנבחרת, אבל הרבה פוליטיקאים באים כדי להראות, כדי להיות מעורים ומעורבים בהתרגשות. אולי כדי שמשהו מן הפטריוטיזם ידבק גם בהם. אולי אפילו משהו מאהבת הספורט של 30 אלף צופים הסובבים אותם. הם מצפים, אולי שתהיה השלכה מן ההתרחשות לאישיות שלהם.

„לפעמים אני משועשע מן התופעה. זה קורה בכל העולם, אבל בארץ, בלי לנקוב בשמות, הייתי בארועים של כדורגל וכדורסל וראיתי שם פוליטיקאים, שלא הבינו בקלות את ההבדל בין שתי המסגרות התחרותיות האלה. אבל אולי צריך להעריך אותם, מפני שמי שלא אוהב ספורט באמת, צריך לסבול ביציע, והם סובלים בשקט.

„כשגרתי בקרית־שמונה התרגלתי לראות רק משחקים של ליגה אלף. כל כך התרגלתי שחשבתי שזה הכדורגל. אבל עם השנים, היכולת שלי ליצור אשליה שזה הכדורגל, אחרי כל הנסיעות שלי ללונדון (לראות תיאטרון וכדורגל), מצטמצמת. הצפיה בכדורגל בארץ היא בשבילי עינוי, סבל."

כדי להקל על הסבל, אם היה לך זמן עכשיו, מה היית משנה בספורט?

– „הכדורגל בארץ לפחות נקי היום. הייתי רוצה להעביר אותו משלב הנקיון לשלב האיכות. צריך לברוק מחדש את הזיקה למרכזי הספורט, שהיתה יפה לשעתה, אך אינה יאה לשעה הזאת. צריך להגיע לנקודה יותר מאוזנת בין תשומות לבין תפוקות. בכדורגל, כפי שהוא כיום, יש השחתת מידות. לשחקן הכדורגל הישראלי אין כמעט סיבה להיות טוב על המגרש. יש לו תמלוגים גבוהים, לפעמים, אפילו יותר מאשר באירופה. אם הוא יכול בפחות השקעה להגיע ליותר הכנסה, למה לו להמנע מכך? בנוסף לכך יש לו עיתונות שמטפלת בו כמו בשחקן מנצ'סטר־יונייטד. אמרתי כבר אחרי אוסטרליה, הכדורגל הישראלי עושה כמעשה אוחנה ודורש שכר כמרדונה. הקבוצות חיות מעבר ליכולתן. הייתי גם מציע לפתוח בעתיד את השער לכדורגלנים זרים."

ח"כ שריד הוא בן 45. שלא כמו בספורט, בפוליטיקה זהו גיל רך, גם אם אתה מככב בכותרות כבר חמש- עשרה שנים. העייפות המסויימת, ההיתול שהוא מוהל עכשיו בשיחה על הספורט בארץ, נובעים אולי מן העובדה שבתחום הזה כבר אין משוכות גבוהות מספיק בשבילו. „כבר אין שחיתות," הוא אומר, אותה הוא חיסל, „רק השחתה יש".

ואולי באמת הספורט אינו עניין של חיים ומוות■

> יוסי שריד. חבר כנסת. 40 שנה ביציעי האיצטדיונים בארץ. בהפועל – מהיום שבו נולד. „לא בחרתי להיות אוהד הפועל. אבא [redacted] בנה את המגרש של הפועל ברחובות ויסד שם בית־חינוך". הבן שלו, נדב, משחק במכבי ת"א. „לא הפעלנו עליו משמעת סיעתית". בזמנו נלחם וטיהר השחיתות בכדורגל. כיום עייף מן המלחמות, אינו מקדיש זמן לדיוני ועדת הספורט בכנסת. ועדת חוץ ובטחון חשובה יותר.



יוסי שריד. גבס על הרגל נראה כמו גבס על הרגל של מלמיליון.

יוסי הקדים את פרס בממשלת האחדות...

שאלות אל ח"כ פנחס גולדשטיין יו"ר ועדת הספורט בכנסת ומאמן נבחרת הכנסת: מה תרומתו של יוסי שריד לספורט בארץ?

פורמלי – ההערכה שלי היא שלא נצליח. יש נטייה למצוא דרכים אחרות לפתרון.

אתה אוהד מכבי. הרגשת טעם את המחלוקת עם שריד בנושא?

– אנחנו יודעים להפריד בין העבודה הפרלמנטרית...

ספורט



שיעור סקי לילדים בגיל הרך בפינלנד

הוקי־קרח במגרש שכונתי

במינוס 30

ד"ר אשר משיח*, פינלנד

קור כלבים אינו מגדיר בחריפות מספקת את מה שקורה כאן בחודשי החורף. טמפרטורה של שלושים מע־לות מתחת לאפס אינה נחשבת ליוצ־את דופן. למרות זאת מרבים הפינים לעסוק בחורף בספורט על ענפיו השו־נים.

אין זה מראה יוצא דופן לראות קבוצת נערים משחקים כדורגל על מגרש קפוא לחלוטין. מספר השחקנים כרגיל, 11 בכל קבוצה, אך במקום כדור עור בועטים בכדור פלסטיק הדו־מה לכדור־ים.

תנאי החורף הקשה מכתיבים סוגי פעילות בהתאם. הוקי־קרח הוא המש־חק הלאומי. מגרשים פזורים בכל פי־נה. את מיומנות הגלישה על הקרח רוכשים כאן מגיל צעיר. כבר בכיתות הנמוכות של בית הספר מתקיימים שי־עורי החלקה על קרח ושלג. הפינים אוהבים לעסוק במקצועות הסקי המכו־נים „אלפינים", דוגמת סלאלום וגלי־שה במורד, אך תחום הצטיינותם הוא בהחלקת קרוס־קאנטרי. המרחבים הפ־תוחים כאילו ומזמינים את הגולשים, שעוברים עשרות קילומטר ביום גלי־שה. מיומנות זו עמדה לזכות הפינים במלחמתם נגד ברית המועצות ב־1939 ואילך. הצבא האדום שפלש בעוצמה אדירה לפינלנד בתקווה לנצחון מהיר, נתקל בצבא נייד, לבוש בגדי הסוואה לבנים שיחידותיו נעו בזריזות על מחלקים, תקפו ונעלמו במרחבים הלבנים. לתדהמת העולם (שאגב צפה בקרבות אך לא הושיט סיוע מעבר לעידוד מילולי) נתקע הצבא האדום ורק אחרי חודשים ארוכים של קרבות הצליח להתגבר על הפינים.

תנאי מזג האוויר תרמו לפיתוח מתקנים משוכללים לפעילות תחת גג מחומם. בריכות שחייה אולימפיות, אולמות התעמלות, מגרשי טניס וכמו־כן סאונות. צריך כנראה להוולד בפי־נלנד כשביל להנות באמת ממתקן זה. מבישול איטי בחום של 70 מעלות אתה עובר לטבילה מהירה באגם שמי־מיו על סף קפיאה...

בנוסף על פעילות ספורטיבית, מתחממים אזרחי פינלנד בעזרת כמוי־ות אדירות של אלכוהול. למרות זה, אינך נתקל כמעט באלימות שיכורים.

בסוף החורף מגיע הקיץ, ואז עוב־רים אזרחי המדינה שתרמה לעולם הספורט דמויות ענק כפאבו נורמי לפ־עילות „נורמאלית", אך זה כבר סיפור אחר. ■

* הכותב הוא מרצה במכון וינגייט השוהה בשנת שבתון באוניברסיטת יווסקילה בפינלנד.



אפשר לשחק כדורגל בשלג. עובדה.

על הכוו

כתב: ארז קופמן ● צילם: ערי

מהירות

מבט שטחי על תנועתו
רושם של שחקן
כשהכדור לא ברגליו,
בולט שבעתיים. „תקוע"
בעמדת הקשר המרכזי
במבטו את מחלכי הנ
ההשתחררות שלו
אוהב לחכות מאחור
כדור, מקווה שלא ישא
ירידתו להגנה איטית
במצבי הגנה נבוכה,
בצעדיו הארוכים והמ
לכן גם סטיגמת האיש
שהולבשה עליו.
בתנועתו ייראו צדדים
כשרוצה, נע. כשרוצה
מתקיף בלבד. לא בכל
אבל מבצע השתחרור
תנועת רוחב, לאפשר
לבנות התקפות. בוארון,
ביום ו', רדף אחרון
משערו. איל ניסה להשתח
סטטיסטיקת נגיעותיו
היתה זעומה. תנועת
שלו רעה. אוהב לשלוח
קדימה. שונא מצב
מבצע דאבל־פאסים. כשת
לרגליו — הקעדה
שליטתו המושלמת
שטח מצומצם ויציא
המדהימה מהם לס
מסחרר ברגל שמאל,
והשפילה מגינים מהירים
מסוגל לדהור לאורך
מטרים ו„לגמור" במס
ובעיטה. דווקא הוא, האי
לא „נשפך" מחוסר
פאראדוכס — אך כן
לשחק. פעולה סותמת — ו
זה סגנונו. בעייתו: חלו
כוחות גרועה.

הכפיל של גיורא

לגיורא שפיגל, דודו, היתה התולצה מספר 8. גם איל בגלייבטר רצה את המספר הזה על גבו. שניהם קשרים, דומים במבנה הגוף, בתכונות האופנסיביות המעולות וגם בדפנסיביות המודחקות והלוקות בחסר. ההשוואה מתבקשת. לכן, הזרקורים מופנים אל איל (22 פלוס) ובוחנים את התקדמותו. למרות כשרונו העצום, איל מאכזב רבים. שנים אחדות אינו מתפתח מקצועית וגם פצוע פעמים רבות. מדבר על קריירה בחו"ל. ביום ו' ראיתי אותו מול יבנה (0־0)

[redacted]



כשרון [illegible]ום

מה עשה בגלייבטר מול יבנה?

	מחצית ראשונה	מחצית שניה
בעיטות למסגרת	0	0
בעיטות לא למסגרת	0	1
מסירות מדוייקות	5	7
מסירות לא מדוייקות	3	5
תיקולים מוצלחים	0	0
תיקולים לא מוצלחים	1	3
איבודי כדור	2	1
מסר לשחקן ב„נבדל"	2	0
ספג עבירות	1	2
עבר עבירות	1	0
נגיחות לשער	0	0
נגיחות מאחור	2	1

[redacted]

[redacted]

פסק דין

כמו אצל דודו, גיורא, יכולתו הדפנסיבית היא עיקר מגרעת. למומחים אין ספק כי איל הוא הכישרון הגדול ביותר שצמח בקישור הישראלי בשנים האחרונות. אם יהיה נועז יותר, ישחק יותר קדימה וישפר כושרו הגופני, יעשה צעד עצום להצלחתו (שבוששת לבוא). כעת מדבר על אירופה. יסתפק אפילו בדרג השני בה. שואף ללכת קדימה, מרגיש שפ"ת בולמת התקדמותו.



משה מזרחי

(מכבי יפו)

★ תאריך לידה: 17/6/56.
★ הופעות ליגה: מאז צורף לקבוצה הבוגרת של מכבי חיפה, הופיע ב־234 משחקי ליגה, מהם 155 בשורות מכבי חיפה ו־79 בשורות מכבי יפו.
★ שערי־ליגה: 54, מהם 5 בעונה זו.
★ איפיונים: חניך של מכבי חיפה – בן־דורם של ברוך ממן (שעודנו משחק בקבוצת נעוריו) יוסי קדמר (כיום, מכבי ת"א) ומיקי בן־שטרית (חזר למכבי שעריים) – הצטיין בתחילת דרכו כחלוץ, אולם מאז עבר לשורות מכבי יפו (בקיץ 1983), נוהגים להציבו לפרקים לתפקידים עורפיים.

נכון שזה לא פטנט עולמי, אבל בישראל זה נדיר. ב„אגודת ספורט רמת־השרון" עושים וחושבים ספורט. מרכזים? – מי שמע עליהם...



שם המשחק: ספורט

טובי פולק

כשנה־שנתיים האחרונות העלו אותה לכותרות הספורטיביות צעירים כמו רמי לכרן ונדב הנפלד. עד אז היה רק מרכז הטניס הראשון בארץ שם נרדף לרמת־השרון. האתלטיקה קרמה לטניס.

הכל התחיל כשגעון פרטי של ראש המועצה דאז, פסח בלקין, אחרי שראה רק אי־נחת מהפעילות בענפי הספורט השונים, דרך אגודות הספורט הוותיקות, הפועל ומכבי. הוא החליט שברמת־השרון יהיה ספורט ברמה הגבוהה ביותר – ולא, כמקובל, בחסות המרכזים הספורטיביים־פוליטיים. בלקין החליט שאם רוצים להגיע להישגים ראויים בספורט הייצוגי, בראש ובראשונה יש להקים תשתית ראוייה של ספורט עממי. ב־1972 הקים את 'אגודת הספורט רמת־השרון'.

האישיות הספורטיבית הראשונה שהעלה בלקין בחכתו היה מאמן האתלטיקה סטפן קובלסקי. בסמוך למשרדי האגודה הוקם איצטדיון האתלטיקה, והצעירים החלו לבוא. רשת המתנסי"ם המקומית היוותה את הבסיס והתשתית לספורט עממי. פעילות האגודה – הזרוע הייצוגית. שכונת מורשה היתה עד אז הבן החורג של רמת־השרון המבוססת והוותיקה, בן שאף אחד לא רצה לאמץ. המתנסי"ם דירבנו את הנוער המקומי להתחיל ולעסוק בספורט, ולאו דווקא רק בכדורגל, כמקובל עד אז. המתמידים הגיעו לאגודה.

לא רוצים לאומית

הענפים האחרים לא פיגרו אחרי האתלטיקה בהרבה. כדורעף, בי"ס לכדוריד, וגולת הכותרת של השנים האחרונות: בית־הספר לכדורסל שהקים אריה מליניאק. בוגרי המחזור הראשון מובילים היום את קבוצת הבוגרים של האגודה במאבק על העליה לליגה הארצית. השם הוא נדב הנפלד. כוכב, סטיב קפלן הובא כמאמן־שחקן. הוא שואף להביא את הקבוצה, בתוך שתי עונות, עד לליגה הלאומית. ברמת־השרון יעשו חושבים. עוד לא ברור להם אם הם אכן רוצים להגיע למעלה כל כך מהר. זה אולי ידרוש שחקני־חיזוק מבחוץ, שחקנים זרים, קצת בניגוד למדיניות המוצהרת.

רותי אפלבוים היא המזכירה הוותיקה של האגודה, כמעט מיום הווסדה. היא כמובן שופעת שבחים לדרך שבה מתנהלת האימפריה הקטנה שלהם.

האם רמת־השרון היא הדגם שעל פיו אפשר לנהל את אגודות הספורט האחרות בארץ?

– רותי מודה שלא בכל מקום אפשר להריץ את הנושא באותה הצלחה: „זה לוקסוס של מבוססים. אני מסופקת אם העניין יכול ללכת באותה מידה של יעילות גם בעיירות פיתוח, למשל. אצלנו ביישוב אין כמעט הורה שאין לו אפשרות לעמוד בתשלום דמי החבר החודשיים של בניו, לרכוש עבורו את ציוד הספורט ההכרחי, להשתתף בהסעות למשחקי חוץ, וכו'. במקומות אחרים, למשפחות מרובות ילדים, למצב כלכלי קשה יותר – המודל קשה יותר לביצוע".

נדב הנפלד (מימין) ומאמנו סטיב קפלן.
צילום: אורי קובה.

הרב לוין יכול לספר על ההבדלים בין רמת־השרון ועיירות פיתוח אחרות ממקור ראשון. הוא עלה לארץ מארה"ב ב־75, עם תואר שני בתיכנון חברתי. את שנותיו הראשונות בארץ העביר בקרית־שמונה. מה שהרג אותו שם זה חוסר התכלית. היתה לו הרגשה שככל שיעבור קשה ויגיע להישגים – אין לאן להמשיך. אחר־כך הכיר את אשתו, בת רמת־השרון, ומכאן הדרך לניהול האגודה קצרה. הרב הוא מנהל מקצועי. אצלו שם המשחק הוא 'ספורט'. אין אינטריגות, אין שיקולים זרים. הפוליטיקה נשארת לפוליטיקאים. את הפירות קוטפים היום בכדורסל, באתלטיקה, בכדוריד. כמעט בכל תחום בו יש השקעה – יש תוצאות.

ברמת־השרון השם המדובר הוא 'אגודת ספורט'. 'הפועל', 'מכבי', 'בית"ר' – מיושן, לא מעניין. שם גם משתדלים מאוד לא לקפוץ מהר מדי ורחוק מדי. ההישגים ניקנים בהרבה אורך־רוח וסבלנות. ■

סטיב קפלן על מי מנוחות

אם אגודת ספורט עצמאית כדוגמת רמת־השרון היא אנטי־תיזה מובהקת לקבוצות הספורט המתנהלות בחסות המרכזים הוותיקים, הרי שסטיב קפלן הוא הדוגמא הטובה ביותר של מעבר חד ממעמקי אגודת ספורט הסתדרותית – הפועל ר"ג – למי המנוחות של אגודת ספורט עצמאית ומקצועית כרמת־השרון.

את שעותיו האחרונות בהפועל ר"ג (אחרי 14 שנות שירות שם, מאז עלה מארה"ב) העביר סטיב קפלן באמצעות צד שלישי: עורכי־דין. כמי שעשה את רמת־גן ל„אימפריה" (לפחות בעיני האוהדים...), שבע קפלן מאגודתו רק מרורים. תילי תילים של הבטחות שווא, הלנות שכר, זילזול מתמשך והולך, מתכון בדוק ליצירת ישראלי ממורמר התושב במונחים של „לעזוב הכל ולהסתלק מכאן."

בסוף עונת הכדורסל הקודמת התראיין קפלן בתכנית „רדיו־ספורט" בגלי־צה"ל, שם דיבר בכאב רב על הדרך בה התייחסה אליו קבוצתו מר"ג, על כך שנישבר לו מהארץ הזאת, ושאולי יחזור לאמריקה, משם הגיעו אליו הצעות מפתות לאמן בכדורסל או אפילו בפוטבול האמריקני.

היכרות עם עמית לעלייה מארה"ב, הרב לוין, מנהל אגודת הספורט של רמת־השרון, הביאה לשינוי כיוון של 180 מעלות. אחרי מו"מ קצר ותכליתי – העבירה ר"ג את כרטיס השחקן של סטיב לרמת־השרון, ליגה א' כדורסל. סטיב מופיע שם בתפקיד הכפול מאמן־שחקן. מצב הרוח השתנה, השלווה חזרה לשכון במעונם של הקפלנים, ותכניות הירידה נגנזו.

„הקשר שלי עם אגודת הספורט נוצר למעשה משני כיוונים: היכרתי את הרב (לוין – מנהל האגודה) עוד בתקופה שבה עבד בקרית־שמונה, במרכז הקהילתי, וכמו כן היכרתי את נדב הנפלד ששיחק באותה תקופה בקבוצת הנוער של הפועל ר"ג. אחרי המצוד הנרחב שערכו אחרי נדב קבוצות רבות בליגה הלאומית בשלהי העונה הקודמת, חששתי בתחילה שלקבוצה לא יהיה מה למכור מבחינת כדורסל. אחרי שהובהר לי שנדב יישאר לפחות עוד עונה אחת, החלטתי לבוא. אני לא מצטער...

„קשה לי למצוא מילים מתאימות בכדי לתאר את ההבדל בין הצורה בה הדברים מתנהלים ברמת־גן ובין מה שקורה בקבוצתי החדשה. הבעייה המרכזית, לדעתי, היא הפוליטיזציה של המרכזים הוותיקים. האנשים העוסקים בספורט, בעיקר בהפועל, הם כאלה שהקשר בינם לבין ספורט הוא אפילו לא מיקרי. רובם ככולם רואים בקבוצות הספורט השונות קרש קפיצה לתפקידים פוליטיים. כך אי־אפשר לנהל קבוצות ספורט. זה פשוט ההיפך מספורט.

„ברמת השרון הגישה, לפחות לפי שעה, מנותקת לחלוטין מכל אותם שיקולים זרים, המהווים את עיקר העניין בהפועל ר"ג, קבוצתי לשעבר. מדובר באנשים צעירים, חרוצים מאוד, מבינים בספורט ומרכזים את מיטב מאמציהם בנסיונות כנים לקדם את הספורט, ורק אותו!

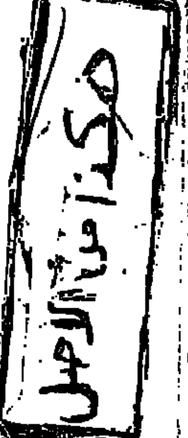
המירדף אחרי נדב הנפלד

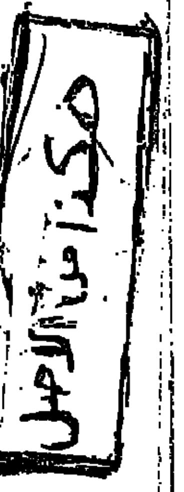
פרשה בפני עצמה היוותה פרשת נדב הנפלד. אחרי השחקן המוכשר הזה, בלי ספק אחד המוכשרים ביותר שגדל בכדורסל הישראלי בשנים האחרונות, התנהל מירדף חסר תקדים ע"י חלק ניכר מקבוצות הליגה הלאומית. אחרי שהוחלט, בעצה אחת עם אריה מליניאק, שנדב יישאר לעונה נוספת בליגה א', החל הוויכוח בין אנשי המקצוע ואם ההחלטה היטיבה עם הנער.

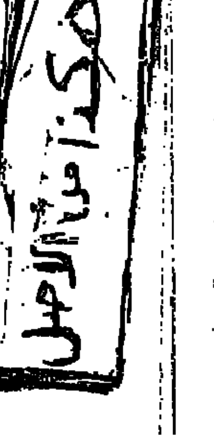
לקפלן אין שום ספיקות: „ההחלטה היא הטובה ביותר עבור נדב, בתנאים הקיימים. אם היה מגיע לאחת הקבוצות הבכירות, היה סיכוי גדול שיישרף, יישב הרבה על הספסל, ויילך לאיבוד. גם בקבוצות הבינוניות בליגה הלאומית היתה יכולה להיווצר בעייה, מכיוון שנדב התרגל במסגרות הנוער השונות לשחק מתחת לסל, תפקיד שבו אין לו כל סיכוי להשתלב בקבוצות בוגרות, על פי מבנה גופו וגובהו. אף קבוצה לא היתה מוכנה לשלם את 'שכר הלימוד' של החסכה המקצועית שנדב עובר היום לתפקידי חוץ – דבר שיכול לבוא על חשבון הפסדים, מקום נחות בטבלה, או אפילו ירידה לליגה נמוכה. לנו, ברמת־השרון, יש את האפשרות לתת לו את כל התנאים להתפתח בכיוון הנכון. אני אישית עובד אתו באימונים יום־יומיים על תפקידיו החדשים, וכבר רואים תוצאות. העתיד הקרוב יוכיח שהשיקול היה מקצועי ונכון לכל אורך הדרך".

א.ס. רמת־השרון: מי ומה באגודה

אגודת הספורט בנויה על פי מודל הפירמידה. הבסיס הרחב הוא רשת המתנס"ים העצמאית שהוקמה ביישוב – [illegible]







כדורסל+

משה לרר

מלים, מלים ומוטי ארואסטי







מוטי ארואסטי פה ושם. סידרת תצלומים של עדי אניק.





אולי הם מחכים לנו הערב, מתכוננים להעניק לנו את הלפתן של העונה. יכול להיות שמסדרים לנו גם משחק שלישי, ביום שני. הכל יכול להיות. הרבה מלים נשפכו על הגמר־סל הראשון. עוד יותר לקראת השני. אליצור נתניה חוגגת. לפי שעה במלים. על מלים, כידוע, לא משלמים מכס.

משהו דפוק היה בערב הראשון בשבוע שעבר. 10 אלפים הצופים היו ראויים למשהו גדול יותר. אולי גול ה„דרבי" מנתח המתח וההנאה. אולי אליצור נתניה אינה בדיוק הפיגורה להופעה במעמד הגמר. אולי. אבל העובדה היא שהפועל ת"א בחוץ; אליצור בפנים.

אחרי הרבה משחקים מרתקים ויפים במהלך העונה – בא דווקא המשחק הזה, שבשלבים רבים נראה עייף וייגע. עם 22 נקודות יתרון למכבי, חשבתי שהנה אחת הקבוצות תזכה לפחות בברכת הקהל. הירידה התלולה של האלופים לקראת הסיום – רק איפיינה את מצב הרוח המאופק ביציעים.

תגיגות לא היו ביום חמישי שעבר ביד־אליהו. הרחבה שלפני חדרי ההלבשה משמשת, בדרך כלל, ברומטר למשחק. נכון ששוטרים שהופקדו על מדרגות הירידה לחדרי ההלבשה מנעו הפעם הצפה. באותה מידה נכון לומר שלא היה אחרי המשחק כל רצון להתקרב לאיזור האירועים שמאחורי הקלעים.

הפרופיל הנמוך נשמר לאורך כל הדרך. לא ראיתי בהפסקה איש יוצא מגדרו ואומר „איזה משחק". פרט לדקות מסויימות, גם לא שמעתי את המקהלה הגדולה של מכבי מן היציעים. רק מוטי ארואסטי, „נער המקהלה" של מכבי, ניסה מדי פעם לעורר את היציעים. הוא עושה זאת לעתים קרובות. הפעם זה לא הלך.

מוטי ארואסטי היה האיש של המשחק. מספר 1 בלי ספק. לוחם עד הסוף, לוקח ריבאונדים (כן, הקטן הזה), משתטח על הפרקט, קופץ מעל ללוחות הפרסומת שבשולי המגרש, שולח כדורים ארוכים למחלקת ההוצאה לפועל שמתחת לסל, מתכסח ראש בראש עם דני ברכה, סופג חבטה קלה מקרל נברסון. בקיצור: האיש!

104–97. התוצאה טובה מאוד בשביל אליצור. יש לשער כי קצב מכירת הכרטיסים למשחק הערב – לא יפחת בהרבה מן הקדחת שאחזה בצופים לקראת המשחק הקודם. אריה ברנוביץ', שר האוצר של מכבי, שואל בעצת ידידים אם יש צורך להזמין הדפסת כרטיסים למשחק שלישי. מומחים אומרים שאין צורך למהר. הגזבר מסכים.

25 שנים...

24 שעות קודם לכן אני נוטש את חולון ואת הפועל ת"א כמה דקות מן הסיום. המשחק על המקומות 4-3 נראה חסר טעם בעיני רבים, מה עוד ששתי הקבוצות הבטיחו ממילא הופעתן בגביע אירופה בעונה הבאה. לחולון יש עוד אתגר אמיתי. ב־7 באפריל גמר הגביע מול מכבי ת"א. להפועל ת"א לא נותר מאומה, פרט לשק של מחשבות לגבי העתיד.

בדרך למגרש החנייה אני משוחח עם שמעון מזרחי ושואל מדוע לא מתקשות קבוצות אחרות לנצח את הפועל ת"א, שעה שאצל מכבי זה מבצע כמו קריעת ים־סוף. אני יודע את התשובה, אך טוב שהיא תבוא ישר מפי האיש. ושמעון אומר כי משחק עם הפועל ת"א זה לא סתם משחק. זה הכל. רק כך אפשר להבין את המשולש של העונה שעברה ושל העונה.

נגד אליצור נתניה יהיה למכבי קל יותר. שמעון מסכים. אבל בשעת ערב זו של יום רביעי, אין אנו יודעים את כותרות המחר. אחת מהן תבשר לאומה ציטוט מפיו של ניל גילמן, איש נתניה: „אנחנו נחזיר את מכבי 25 שנים לאחור".

זה יספיק כדי להעלות את הסעיף אצל כמה מאנשי מכבי.

ב־18.50, שעה וחצי לפני הגמר הראשון, מצוטט גילמן ברדיו כך: „המשחק הראשון יהיה של מכבי; השני שלנו ובשלישי ננצח בהפרש גבוה".

נביאו קוסמו

נותרו עוד כמה שעות כדי לראות אם אמנם עמד בתחזית.

דגן

יחד עם השחקנים, הקהל, העתונאים וכל מי שסובב את משק־הכדורסל, עושים חשבון נפש גם אצל השופטים. וכאשר ראינו את הצמד דגן–וירובניק בגמר־סל הראשון, שאלנו אם לא יהיה זה הצמד דוד–ראובן שישפוט גם את השני.

העומס העיקרי של שלב ההכרעה נפל על שכמו של דוד דגן. בעיני, ובעיני רבים הואמספר 1 שלנו. בן 38, הרבה נסיון בינלאומי. דמות תקיפה, כשצריך, ועם זאת חביבה. המוטו שלו: כדורסל בלי בעיות. תנו למשחק ללכת.

במקום כלשהו ראה דגן עצמו מועמד לגמר אירופי כלשהו. ידידו ראובן וירובניק זכה בפיס. טוד ורוניק הוזמן לאליפות אירופה דרג ב'. דגן מספר 1 בארץ. לא באירופה. המינויים שבאים ממינכן סלקטיביים כלשהו.

מחירים

קשה לי להשתחרר מההרגשה שהקהל משלם כל מה שנידרש ממנו תמורת הזכות להיות בפסטי־סל. במכבי משתוממים על מה אנחנו כותבים ושואלים אם אנחנו יודעים מהם מחירי הכרטיסים בחו"ל.

לא מעניין אותי חו"ל. כאשר אשתכר 5000 דולר לחודש, כמו כמה מעמיתי באיטליה, אולי לא אשאל בדבר מחירי הכרטיסים. במשכורות ובתנאים שלנו – 33 שקלים לכרטיס במושבים הקדמיים בהיכל הספורט, זה הרבה מאוד.

מחירים־מחזיקים אחרי מכבי גם אגודות אחרות. אם לרבי מותר – מותר גם להן. כל החיצים מובילים למכבי. כדי לממן את ג'ונסון ואת מגי – נידרש הקהל לשלם.

נכון שהקהל, ברובו, בוכה ומשלם. אך נכון שיש גם כאלה המטלפנים למערכות העתונים ומבקשים בכך לעורר את דעת הקהל למה שהם מכנים: „שוד הכדורסל".

קמים מהשולחן

שחקני קלפים אינם ממהרים להסיק מסקנות כל עוד המשחק בעיצומו. „לא סופרים את הכסף לפני שקמים מהשולחן" – הם נוהגים לומר, במידה רבה של צדק.

הדברים הללו – בהקשר קצת שונה ורחוק משולחן־קלפים – נשמעים מוכרים לי ולעוד מישהו שיקרא אותם הבוקר. הכוונה לפינייה להב. זהו ציטוט מפיו, מלים שאמר בתכנית „רדיו־ספורט" בגלי־צה"ל לפני כמה שבועות, כאשר נשאל בקשר למצבה העגום של הפועל ת"א. ואז – המצב היה באמת עגום.

עכשיו, כשקמו פינייה וחבריו מהשולחן, אפשר כבר לספור את הכסף. לא כסף גדול אמנם, אך גם כבוד, במקרה זה, לא הולך ברגל.

דבר אחד בטוח, וזה בניגוד לתחזיות השחורות של אברהם פלדה, שאמר לפני שבוע־שבועיים: „הפועל ת"א נגמרת ואיש לא מאמין לי".

אברהם, אתה יודע כמוני שהפועל ת"א תהיה גם בעונה הבאה ותשחק. איך ועם מי? – זו כבר שאלה אחרת. נותר קיץ ארוך כדי לפתור את הבעיות, אם הן אמנם ניתנות לפתרון בין הכתלים של בית־ברנר.

ואולי, כמו שאמרת לי השבוע, „הפועל ת"א בלי בעיות – לא תהיה הפועל ת"א"...

90% לצד ימין

עוד משהו מה„דרבי" האחרון מכבי – הפועל. יעקב אבאלי, האיש שנרתם יחד עם יעקב אדלר להציל את הפועל ת"א, לא יודע מה יביא המחר. לשאלה היכן יעבוד בעונה הבאה, הוא משיב: „אני לא יודע איך אני מגיע עכשיו לחיפה, ואתה שואל על העונה הבאה".

בחור חביב, חייכן, יודע שיחד עם אדלר עשה את המקסימום. מתפנה לרגע קט לדבר על מכבי. וכך הוא אומר: „לא ג'ונסון, לא קווין מגי. מי שחסר באמת העונה למכבי היה אחד: אולסי פרי. ה־15 נקודות שלו בהתקפה, 8־9 ריבאונדים בהגנה, והמסירות שבה יורד להגנה, שווים בעיני יותר מכל".

על לו סילבר לא דיברנו. קיבלנו מכתב מאביב צור, סטודנט בן 24 שטס מלונדון לניו־יורק בחברתו של סילבר. הציג עצמו ולו ניאות לשוחח עמו. איכשהו הגיעה השיחה לנושא מיקי־מוטי־דורון ושאלת השתלבותו של דורון ג'מצ'י בקבוצה. לדבריו של צור, אמר לו סילבר, בין השאר:

„דורון הוא שחקן מעולה ולדעתי צפוי לו עתיד גדול. אסור לשפוט אותו לפי העונה הזאת בגביע אירופה...הוא צעיר ועם הזמן ישתלב היטב בקבוצה...בכמה משחקים שמתי לב לעובדה שמוטי ומיקי צועקים עליו אחרי זריקה לא מוצלחת...זה עלול להוריד מהבטחון העצמי של דורון, שהיה כוכב בקבוצתו הקודמת ברמת־גן...תאמין לי, אני יודע מה זה לשחק עם מוטי כשמיקי משחק בצד ימין. 90% מהכדורים הולכים לצד ימין ורק 10% מגיעים לצד שמאל. אני אכלתי את זה עשר שנים"...



יעקב אבאלי. איך מגיעים לחיפה? צילום: עדי אבישי.

סטירת לחי

זו השנה השניה שהכדורסל במערב־אירופה מושיט לחי למזרח. בשנה שעברה – ציבונה זאגרב. השנה – ציבונה וז'אלגיריס בגמר. מה עוד אפשר לדרוש משתי מעצמות כדורסל „נקיות" משחקנים זרים?

אחת משלוש:

★ או שהאמריקנים העושים כיום חיים באירופה אינם טובים די הצורך;

★ הפער שהיה קיים עד כה בין כדורסל אמריקני, כפי שבא לידי ביטוי באירופה, לבין הכדורסל שמציגים האירופים – הצטמצם.;

★ הפערים שבין הכדורסלנים האמריקנים באירופה לבין המקומיים – גדולים מדי.

התשובה נמצאת אי־שם באמצע. כדי להכשיר קבוצה מערבית מחוזקת באמריקנים – יש צורך להחזיק בה שלוש עונות. רק אז תהיה המכונה משומנת היטב. מן העבר השני – יש סימנים שמשחק קבוצתי עדיף על פני כוכבות־אישית. ציבונה עם דראזן פטרוביץ וז'אלגיריס עם סאבוניס הוכיחו זאת. שניהם כוכבים גדולים – כל אחד בתחומו – וקבוצותיהם משחקות אך ורק למענם. למען הדיוק: ציבונה משתדלת יותר למען פטרוביץ' מאשר ז'אלגיריס למען סאבוניס, שכן האחרון הוא סוכן כפול: גם „סדרן העבודה" של הקבוצה וגם המוציא לפועל.

מכבי. לא שכחנו. יחידה במינה באירופה: 10 הופעות רצופות בבית הגמר; ארבע פעמים בגמר; שתי זכיות בגביע. אחרי הזכייה בשטרסבורג ב־1981 – באה הנפילה. שלוש פעמים מקום חמישי ופעם אחת (1984/5) מקום שלישי. כשלון בקנה מידה מועדוני ואירופי.

את התשובה יש לחפש בליגה שלנו. העובדה שמכבי הופיעה 10 שנים רצופות בבית הגמר, מבלי ששום קבוצה ישראלית אחרת תהיה לה דריסת־רגל במעמד זה – אינה מוכיחה על עליונותה המוחלטת של מכבי כמו על חולשת הליגה. בעשור האחרון ייצגו את איטליה לא פחות מחמש קבוצות בבית הגמר, את יוגוסלאוויה 4, את ספרד שלוש ואפילו בברית־המועצות התרחש הנס. לא עוד צסק"א. גם ז'אלגיריס.

לא פחות מ־23 קבוצות מ־11 מדינות היו מיוצגות בבית הגמר בעשור האחרון. רק בישראל משמעם: מכבי לאורך כל הדרך. ■

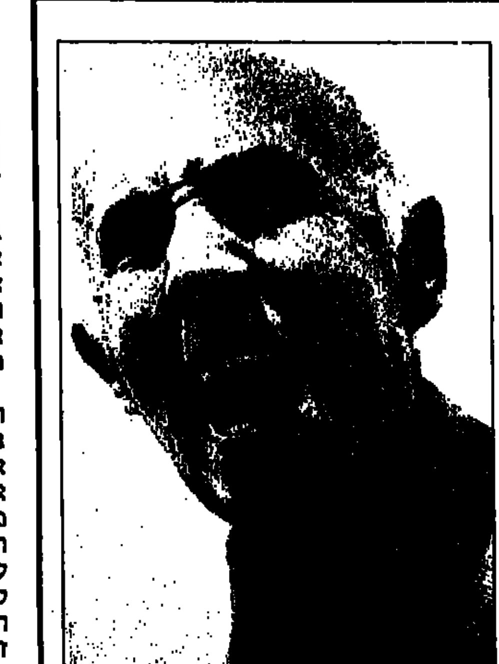
„תעזבו אותו"...

בצפייה חוזרת ב„דרבי" שמעתי את יעקב אדלר אומר באחד מפסקי הזמן: „תעזבו את לאסוף". הסוף ידוע: עזבו את לאסוף והוא קלע וקלע וקלע...

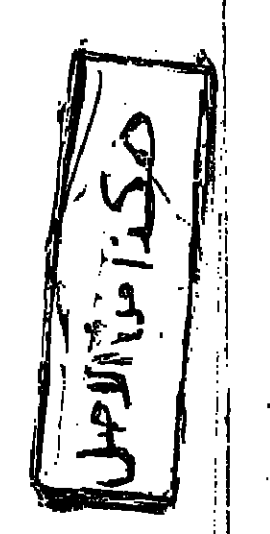
וזה מזכיר לי את חדר ההלבשה של נבחרת ישראל, לפני 23 שנים, באליפות אירופה בוורוצלאב, פולין. ישראל עומדת לפני משחק עם בלגיה. יהושע רוזין נותן הוראות אחרונות. „מה עם ההוא שקולע כמו משוגע?" – שואל מישהו. „תעזבו אותו, הוא לא שחקן. הוא ג'ונגלר".

ה„לא־שחקן" הזה עשה לנו בית־ספר. בלגיה הנחילה לישראל אחד ההפסדים הגבוהים (93-68) וה„לא־שחקן" קלע 33 נקודות.

שמו: רנה ארטס, והוא היה בן־זוגו ללהטוטים של קמיל דירקס מיודענו, שאף הוא שיחק אז במדי בלגיה. לפני משחקי הנבחרת נהג הצמד לשעשע את קהל הצופים בלהטוטים בנוסח „הארלם גלובטרוטרס". מכאן הסיק, כנראה, יהושע רוזין ש„הוא לא שחקן"...



יהושע רוזין: מי זה הג'ונגלר?



רוני לוי ממכבי נתניה, חובל... נסים כהן (מ... יהודה), במשחק בשבת שעברה. נתניה ניצחה ... (צילום: עוזי מילשטיין)

תחזיטוטו

נועם בן־ישראל

תחזית למחזור 30

1. בני יהודה – מכבי יפו. לאחר ההפסדים בגביע ובליגה והתיקו המאכזב מול הפועל ת"א, תוכיח נציגת השכונה לאוהדיה שהיא יודעת לשחק. נצחון לבני־יהודה.

2. הפועל ת"א – הפועל חיפה. לכאורה, נצחון קל לראשונה על האחרונה, אולם הפועל ת"א לא ניצחה בארבעה מחזורים בליגה ואיננה משחקת טוב ולכן נוסיף ל־1 גם x קטן.

3. מכבי ת"א – מכבי פ"ת. תוצאת הסיבוב הראשון (4–4), כנראה לא תחזור. יתכן משחק פתוח ורב־שערים. 1, 2.

4. יבנה – בית"ר ירושלים. הירושלמים, עם אלי אוחנה, 4 נקודות בלבד מהמקום הראשון ולאחר נצחון כררבי, באים למגרש "המפחיד" של יבנה. משולש.

5. הפועל י־ם – הפועל כפר סבא. ימק"א "תפוח" על פי מידותיו לאורחים מכפ"ס. הירושלמים הראו בדרבי שטרם הרימו ידיים. תיקו־אחר, כבסיבוב הראשון, נראה סביר – אולם כל תוצאה אחרת לא תפתיע.

6. הפועל פ"ת – מכבי שעריים. תיקו ומעלה לשעריים (!!) הפועל פ"ת משחקת באחרונה גרוע – שעריים משחקת היטב ונלחמת. x, 2.

7. מכבי חיפה – שמשון. האלופה במגרשה לעיני אלפי אוהדיה, תפגין שוב את הכדורגל שהיא יודעת – ותנצח. אולי ה־4–1 מהסיבוב הראשון לא יחזור, אבל נצחון יהיה שם.

8. באר־שבע – נתניה. מי שאוהב לשחק תיקו סולו, זה המשחק שמתאים לו. מיעוט נצחונות חוץ בליגה מחייב להוסיף גם אפשרות של 1.

9. בית"ר נתניה – הפועל טבריה. עימות בין הקבוצה שבדרך ללאומית לבין זו שמנסה להשתלב בצמרת הארצית. למרות הסימפאטיה לטבריה הלוחמת – נצחון למארחת.

10. בית"ר ת"א – הפועל לוד. קרב צמרת מרתק ומלהיב. בסיבוב הראשון ניצחה לוד 2–1. השבת תרצה בית"ר לגמול לה. משולש.

11. עמידר – רמלה. גם ללא ה... סר המפתיע ליהוד, מומלץ נצחון ל... מידר. המארחים (פרט לגביע נג... ניה) לא הפסידו בבית השנה ולא ... על הכרטיס ללאומית.

12. יהוד – רמת־השרון. ... הגביע לשעבר, יהוד, נלחמת כ... לרדת ליגה נוספת. רמה"ש משו... ולא יציבה – ויכולה לנצח. משולש.

13. עכו – הפועל ר"ג. ר"ג ... להראות את הכדורגל הטוב שלה ... במגרשה, קבוצה טובה. משולש. ... בוב הראשון 1–0 לר"ג).

הליגה הלאומית

(לאחר המחזור ה־21)

	קבוצה	שערים
1.	הפועל ת"א	17–35
2.	מכבי חיפה	15–30
3.	בית"ר י־ם	22–32
4.	מכבי ת"א	20–29
5.	בני־יהודה	11–12
6.	שמשון ת"א	24–26
7.	הפועל ב"ש	13–17
8.	מכבי פ"ת	27–27
9.	מכבי נתניה	24–28
10.	הפועל כפ"ס	27–27
–	הפועל פ"ת	27–27
12.	מכבי יבנה	22–16
13.	מכבי יפו	26–16
14.	הפועל י־ם	33–21
15.	מכבי שעריים	24–11
16.	הפועל חיפה	35–13

הליגה הארצית

(לאחר המחזור ה־21)

	קבוצה	נק'	שערים
1.	בית"ר נתניה	44	17–38
2.	בית"ר ת"א	39	20–35
3.	הפועל לוד	37	18–28
4.	מכבי עמידר	36	13–20
5.	בית"ר רמלה	32	15–19
6.	צפרירים חולון	32	22–24
7.	הפועל טבריה	30	24–22
8.	הפועל חדרה	29	20–22
9.	הפועל ר"ג	28	24–25
10.	רמת־השרון	28	26–25
11.	הפועל עכו	26	17–20
12.	הכח ר"ג	24	27–16
13.	הפועל מרמורק	21	32–21
14.	הפועל יהוד	20	22–17
15.	בית־שמש	15	28–14
16.	בית"ר חיפה	9	38–12

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1		X	
2	X		
3		X	
4		X	X
5	X		X
6		X	
7	X		
8			X
9	X		X
10	X		X
11	X		
12	X		
13	X		

שלשות: /
כפולים: 4
טורים: 16

הפתעות

	1	x	2
1	X		X
2	X		X
3	X	X	
4	X	X	
5	X		
6		X	
7	X		X
8	X		
9			X
10	X	X	
11		X	
12	X		
13			X

שלשות: /
כפולים: 6
טורים: 64

הגיוני

	1	x	2
1	X	X	
2	X		
3	X	X	X
4			X
5		X	
6	X		X
7	X	X	
8	X		
9	X	X	
10	X	X	
11	X		X
12	X	X	
13	X		

שלשות: 1
כפולים: 7
טורים: 384

לעשירים

	1	x	2
1	X	X	
2	X		
3	X	X	
4	X	X	X
5	X		
6	X	X	X
7	X		
8	X	X	
9	X		
10	X	X	
11	X		
12	X	X	X
13	X		

שלשות: 3
כפולים: 4
טורים: 432

שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X		
2	X	X	
3	X		X
4	X	X	X
5	X	X	X
6		X	X
7	X		
8	X	X	
9	X		
10	X	X	X
11	X		
12	X	X	X
13	X	X	X

שלשות: 6
כפולים: 4
טורים מלא: 3888
טורים בשיטה המצומצמת: 432

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x
3	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
4	1x2	1x2	1x2	1x2	1x2	1x2	1x2	1x2	1x2
5	2	x	1	2	x	1	2	x	1
6	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2	x2
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x	1x
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	x	1	2	1	2	x	2	x	1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	1	2	x	x	1	2	2	x	1
13	2	2	2	x	x	x	1	1	1

מכוניות

אליפות הסאלוניות

מי משתתף במירוצים המרתקים של המכוניות הדומות־למשפחתיות? מי הקהל? היכן הטעות האופטית? ומהם ההבדלים הטכניים? ■ באשקלון כבר חולמים על אירועים כאלה

אדוארד אמי[ת]

תקיימים באירופה מושכים קהל רב. יממה לפני כל מירוץ אפשר לראות בורדים, זוגות ומשפחות מתנחלים סמוך למסלול וממתינים באוירה של מתח ל„הצגה" – ממש כמו בקרניבל

רותן ל־90–130 קמ"ש, כשיש אפשרות לראות בהבדלים שבין נהגי הצמרת לבין חובבים – הדרך שבה הם בולמים, השמירה המדוייקת, על קו אופטימאלי בפנייה ויותר מכל: את אומץ ליבם

יגואר

המסלול בספא, בלגיה

אלפטא

ב.מ.וו. 635 CSI

גולף GTI

עים. הרמתה והורדתה של המכונ[ית] לצורך טיפול, נמשכים תווח ל[־] כ־2 שניות בלבד.

מה בין בכיר ללא־בכיר

לשיכלולים הטכניים חשיבה ר[בה] להשגים טובים, אבל מה שעיין [...] במידה רבה את התוצאה הסופית [...] הכשרון הספורטיבי של הנהג. [...] מכונית שמשתתפת במירוץ, הנ[...] שעות ארוכות (כספא, למשל, מ[...] כ־24 שעות) צוות של שניים־שלו[שה] נהגים שמחליפים מקומות מאחורי [ה]גה. ההחלפה מתבצעת אחת לשע[ה] עד ארבע שעות, בעת תידלוק, הח[לפת] מעצורים או כל סיבה טיפולית את[...] אחד מאנשי הצוות הוא הנהג הב[כיר] יותר, שהישגו בשלב מדידת הזמ[ן] („פרטקיס") קובע את מיקומה של ה[מ]כונית בזינוק. בעת ה„פרקטיס", נ[...] נוסע על צמיגים קלים וחלקים [...] חר, בעלי אורך חיים קצר מאד – [...] מש־שש הקפות בלבד.

בצוותים שלא „הולכים" על הא[לי]פות, שני נהגים נוספים, שיכולים [...]ות איטיים יותר מהבכיר. תפקידם ל[ש]מור על רמה כללית טובה. נהגים א[...] מנסים, בעת ישיבתם ליד ההגה של[...] לאבד יותר מדי שניות בכל הקפה. [...]

ככניסה המשותפת ל„צ'יקאן", הסיבוב המלאכותי. וניתן־גם למרוד כמר עצר את זמן ההקפה של המסלול, שמבצע כיל מתחרה.

מירוצי ה„סאלוניות" מושכים יקהל רב גם משום שיש רימיון בין המכוניות המשתתפות, לבים מכוניות משפחתיות־פרטיות -- כאשר השוני הוא ב...מספר המרבקות הצבעוניות המספרות מיהו הספונסר שמאחורי כל צוות.

אך הרימיון הזה– איננו אלא טעות אופטית. המכוניות הנראות כמשפחתיות, הן מכוניות מירוץ של ממש, שהסירו מעליהן כל אביזר מיותר, כדי להפחית במשקלן. נשאר בהן רק הפח, המושב לנהג בודד, בתוך „כלוב של צינורות" המגן עליו מפני התהפכות. גם המנועים של ב.מ.וו, טויוטה, אלפא־רומיאו, פולקסווגן – אינם מוכירים את יחידות ההנעה הרגילות שמייצור סידרתי. כך הדבר גם לגבי תיבת ההילוכים, השילדה והגלגלים.

בחלק נכבד מהמכוניות המתחרות, יש פאטנטים ייחודיים – כמו מצנן־שמן מיוחד לתיבת ההילוכים ולדיפרנציאל.

ברוב המכוניות מוסתרים בארבע פינות השילדה מגבהים („ג'קים") קבו־

שתי קבוצות נהגים מתחרות באליפות אירופה ל„מכוניות סאלוניות". האחת – של נהגים מקצועיים המקבלים מיצרני הרכב כסף טוב, כל העונה והאחרת, של נהגים המשלמים מכיסם בעד זכות ההשתתפות במירוצים.

מקום־טוב מאחורי ההגה עולה בין 4000 ל־8000 דולאר למירוץ – ויש חובבי מירוצים רבים שמוכנים לשלם בעד הזכות הזאת סכומים גבוהים עוד יותר ובלבד שיוכלו להשתתף. 13 מירוצים מסוג זה מתקיימים מדי עונה – ויש „משוגעים לדבר" הממנים מכיסם את כל המירוצים ומנהלים תחרות מטורפת עם ה„ספונסרים".

המירוצים לכוניות ה„סאלון" שמ־

או, להבדיל, במצעדי יום העצמאות שלנו...

ההבדל בין הצמרת לחובבים

בספא, בלגיה, ראיתי אלפים ששהתמקמו לאורך המסלול כאילו היה אתר קמפינג – הקימו אוהלים, הביאו קרונות וקרוונים. הם ידעו היטב היכן כדאי להתמקם, היכן יהיה ה„אקשן האמיתי", המתח; היכן המקום הטוב ביותר לצפייה מושלמת. הם לא „התיישבו" ליד הישורת, שם מגיעות המכוניות למהירות של 220–240 קמ"ש. הם הציבו את האוהלים סמוך לסיבובים, שם מורידות המכוניות את מהי־

זמן נרוע עלול לדרדר את מכונית[...] ממיקום טוב, שהשיג הנהג הבכיר לנמוך יותר. תפקיד זה נראה פשוט אך ביצועו מסובך, כאשר מרובר במ[...]עה שכה יש למכונית מיגבלות: [...] לחיצה מוקדמת, חזקה או היסטרית [...] המעצורים, גורמת הפסדי זמן.

קבוצת המכוניות הקטנות (ע[ד] 1600 סמ"ק), כמו טויוטה – נוסעו[ת] כמעט רק בצד ימין של המסלול ומק[י]פות אותן, ללא הרף, מכניות חזקות יותר, בעלות נפח מנוע עד 3500 סמ"ק (כמו אלפטא GTV6, או גד[ו]לות יותר כמו היגואר, הב.מ.וו CSI 635, רובר 3500 ואחרות – המאותתות לעקיפה כל התחרות.

יודעי דבר מספרים שראש עירית אשקלון, אלי דיין, מתכנן בעירו מס[ו]לול נוסח מונזה (איטליה) או ברנו (צ'כוסלובקיה), שייאפשר קיומן של תחרויות מרתקות כאלו, עם הרבה[...] מאד צופים – גם בישראל. ■

BMX

■ מבחן אנגלי לאופניים אמריקניות ■ כדאי לשים לב מה בודקים וכיצד ■

הסודות של „פרי איי'גנט"

אלי אלבג

ירחון הבי.אמ.אכס. האנגלי, כמו בטאוני הרכב הגדולים וגם המקומיים, ערך באחרונה מבחן מיוחד לאופני Free Agent. במבט ראשון: מרובר באופניים שנבנו ל„רייסינג" – מירוצי חולות. כיצד ניתן לזהות עובדה זאת?

● לאופניים הללו מעצור אחד – אחורי, כמובן. מדוע מרכיבים מעצור זה בלבד? – משום שהרכיבה על כביש אינה דומה לזו שעל חולות ובלימה על כביש, נעשית אך ורק בשני מעצורים. על חולות בולמים באחד, אחורי – כיון שבלימה במעצור קרמי, תגרום לנפילת הרוכב מהאופניים. גם המשקל קובע כאן – כי פחות משקל ויותר רגישות על הכידון וגם פחות אביזרים, מעניקים יתר־חופשיות לרוכב.

● הבדל אחר בין אופניים לתרגילים לבין „רייסינג" – נראה בגלגלים.

ב„רייסינג" האופנים עשויים אלומיניום. באופניים לפעלולים – לרוב מפלאסטיק ואביזרים רבים, כמו רגליות וה„רמה" כפולה.

במבחן שנעשה ל„פרי אייג'נט" נתבקשו תשובות לשאלות מה טוב ומה רע בהן, בנסיעה רגילה, בקפיצות ובנחיתות. הבוחן בדק את איכות הבלימה וכן את הקפיצה, תוך סיבוב הכידון באויר בזויות משונות. חלק זה במבחן יועד לקבוע אם נוח לקפוץ בהם, או לא.

האופניים הללו מיוצרים בארה"ב בעודשאביזרים שונים מיוצרים במפעלים שונים אחרים. הבלם האחורי הוא מתוצרת Dia Compe MX 1000, הצמיגים יפאניים מדגם Comp 3c Mitsubishi ואילו הגלגלים האחוריים הם מרגם של Araya 7X והרוושות מתוצרת KKT.

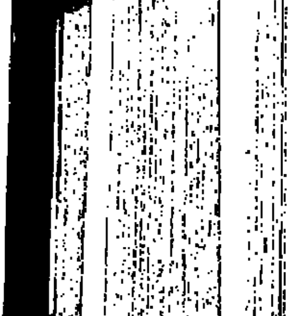
● המידות: אורך המזלג, ללא ההברגה, 33 ס"מ; גובה האופניים עם הגלגל וללא הכידון (מהריצפה עד חי־

כור הכידון עם השילדה) 68.5 ס"מ; גובה האופניים (מהחיבור של המושב עד לשילדה) 56 ס"מ; אורך השילדה מציר הגלגל האחורי עד לציר הגלגל הקרמי 90 ס"מ. בגלגל השיניים שבגלגל האחורי 16 שיניים ואילו בגלגל ההנעה 43 שיניים.

הבוחן קבע כי יש באופניים הללו מרחב־אחיזה מספיק לידיים, אך יש לשים לב למימדי הרוכב, בעיקר לגובהו. הבוחן פסק כי האופניים תוכננו כל כך טוב עד שלא מצא בהם כמעט פגמים. הרוכב יושב בנוחיות ובמירווח נכון והמרחק בין הגלגלים טוב. גם המרחק שבין הכידון למושב וזוית המושב – תוכננו כהלכה.

בקיצור: כמעט כל המעלות. ■

אלעזר



מועדון חובבי הספורט

לקוראי מעריב

מדריך קניות עם הטבות בלעדיות לאוהדי הספורט בחסות גרין קארד

למועדון חובבי הספורט

איגוד עורכי כתבי העת בישראל, על מאות חבריו החוסים בצילה של המלה הכתובה, שולח ברכת ידידים נאמנה למועדון חובבי הספורט החדש מייסודן של חברת "גרין קארד ישראל" בע"מ.

על מגוון פעילויותיכם הרבות והמעניינות אין צורך להאריך בשבחים, אולם דומה שזו הפעם הראשונה בה ניתנת לחובבי הספורט אפשרות להתכנס בכפיפה אחת ללא מחנות ואגודות ומבלי שהאוהדים יאלצו לאכוף את השפה העברית למלים בוטות הקשורות באמו של השופט ובאחותו של שחקן מקבוצה יריבה.

איחולינו מלווים אתכם לסיפוק מהישגי הספורט הישראלי, לניצול נאות של שעות הפנאי ולטיפוח הפעילות הגופנית.

בברכה,

יוסף פרנקל

יו"ר הנהלת איגוד עורכי כתבי העת בישראל.

אנו מברכים את "מועדון חובבי הספורט" שנוסד ביוזמתם של חב' גרין קארד ישראל בע"מ.
אנו מקוים שאירועים ומבצעים של "המועדון" יתרמו לקידום הכדורגל וענפי הספורט האחרים במדינה.

ההתאחדות לכדורגל בישראל.

ברכות איגוד הכדורסל עם הקמת "מועדון חובבי הספורט בישראל"

בברכת הספורט

אברהם זייף מזכ"ל התאחדות הכדורסל בישראל

לחב' גרין קארד ישראל בע"מ

בשם תושבי הקריה ובשמי אני מעביר לכם את ברכתי על היוזמה לפתיחת המועדון לחובבי הספורט בישראל, אשר בודאי יתרום רבות לקידום הספורט במדינה.
קריתנו ידועה בפעולותיה הענפות בכל ענפי הספורט וכן בהישגיה ומקבלת בברכה כל יוזמה ותומכת בכל מאמץ המביא לפיתוח הספורט הבריא לגוף ולנפש.

בברכת הצלחה
עו"ד אביגדור ורשה
ראש המועצה קרית אונו

מסעדות

חפלת-זלילה לעניין

סועדים ונהנים בגן-תמר — יוסף

לטבח החביב של המסעדה המזרחית גן־תמר — יוסף ברח' יפת 142 ביפו, קוראים אבו־עלי. טבח מעולה העוסק בבישולים למעלה מ־40 שנה מאז הכיר את רזי המקצוע עוד בלבנון, ארץ־מוצאו. אנו למדנו להעריכו כאשר נזדמנו למסעדה שהוא עתה הממונה על תבשיליה וערכנו חפלת־זלילה לעניין. מנת הפתיחה היתה היצירה הראשונה שהגיש לנו אבו־עלי כגאווה בלתי מוסתרת. מבחר סלטים עשויים היטב שכללו: חומוס, טחינה, זיתים לבנוניים, חצילים, חמוצים, סלט טורקי, סלט ירקות, קובה יוצאת מן הכלל וגם טבולה — הסלט הלבנוני שמרשקעת בו הרבה נשמה ואי אפשר שלא לחוש אותה — בסך הכל פתיחה מעוררת תיאבון עם הרבה הנאה לקרביים. המנה העיקרית היתה צלחת גדושה של מעורבים: במידה מספקת של רכות בשר עם תיבלון קולע. צלעות־כבש, שישליק, לבבות, כבדי עוף, טחול, ביחד עם שיפודי קבב שטרם אכלתי כמותם בשום מקום אחר ונדמה לי שהם נעשים כאן במומחיות נדירה. כל זה בא עם תוספת של צ'יפס וסלט ירקות טרי וגם אורז עם עדשים (מג'דרה). גם כאן אין הרבה מה להוסיף כי זה יכול אולי לגרוע. הקינוח של הקפה והבקלאווה על חשבון הבית והוא בא ביחד עם צלחת פיסטוקים שמטרתה להשאיר את הטעם הטוב בפה כמה שיותר זמן. כל החגיגה הזאת עולה לנפש רק: סלטים — 2 ש"ח, עיקריות — צלעות 12 ש"ח, שיפודי הקבב — 8 ש"ח (לצלחת מעורבת המחיר ממוצע). שולחן של 4 אנשים מקבל בקבוק יין על חשבון הבית. הפיתות והחמוצים 1 ש"ח. יוצא מכך שזוג יכול לסעוד כאן ארוחה מלאה כולל שתיה ב־30 ש"ח. בעל המסעדה יוסף ברשה מנהל את המקום מזה כ־20 שנה, ועובדה זו יכולה להעיד על הצלחתו הרבה. מסעדת גן־תמר — יוסף פתוחה מ־8 בבוקר עד 12 בלילה, בשבת וביום א' עד 18.00, פרט להזמנות מיוחדות. טל. להזמנות 866507. לחברי "גרין־קארד" הנחה מיוחדת של 10%.

מוגש ע"י גרין קארד

...רכנות ...בונה

...את: יואב עופר

...לאפל ...סימפטיה ...בעפולה

...י שהיה לפחות פעם אחת בחייו בעיר עפולה צריך כבר להכיר את הפלאפל הכי־הכי ...האזור כולו, שאת טעמו המיוחד ...דעים לעשות רק במקום אחד: ...פגש גולני. חיילים המשרתים ...פון יודעים שאסור להחמיץ. ...טיילים מכל רחבי הארץ המקום ...ה הוא חלק מתוכנית הטיול. ...ורטאים מכל העמק באים לכאן כי ...אפשר בלי. מאז הוקם העסק ...ה, עוד בשנת 1970, ע"י פרץ ...ק, הוא שוקד בהתמדה על טיפוח ...בני האדם לפלאפל וזה מצליח ...שן, כי הפלאפל של מפגש גולני ...כבר משהו אחר. כאן עובדים ...ן לפי הרצפטים של אמא, עם ...תבלינים הייחודיים והיכולת ...מדהימה להתאימם לחיך של כל ...הקוקרה למעדן הזה זורמת ...כל הכיוונים. מי שמזדמן לעפולה בכל מיני נסיבות ומרגיש קצת צורך למלא את קרבו יודע שמפגש גולני זוהי כתובת טובה ובטוחה. אמנם, לא מסעדה במובן המלא של המילה, אך בהחלט מקום להינות בו ממנה הגונה של קציצות פלאפל נפלאות הבאות עם שפע בלתי־נידלה של סלטים וחמוצים ואפשר לקחת כמה שרוצים. עתה מנוהל העסק ע"י דור ההמשך של המשפחה. הבן דוד, שחקן כדורסל באליצור עפולה שהוא גם פטרונה הבלתי מוכתר של הקבוצה, עושה זאת בהצלחה רבה. והראיה: התנועה הרבה של לקוחות במשך כל שעות היום. רבים מהם גם נהנים משגעונותיו הפרטיים של המוכר החביב, היודע במומחיות לזרוק את קציצות הפלפל עד לתקרה ולהכניסן בדייקנות לתוך הפיתה. גם את זה צריך לדעת. בואו למפגש גולני בעפולה ותראו במו עיניכם. חגיגה של פלאפל עם הרבה סימפטיה וגם קצת אקרובטיקה תוך כדי. בתיאבון — מפגש גולני, עפולה, מול המשטרה, טל. 065-90558.

מועדון חובבי הספורט

לקוראי מעריב

מדריך קניות עם הטבות בלעדיות לאוהדי הספורט בחסות גרין קארד

פרסים ללא הגרלה! בלעדי לחברי המועדון

שלחו למועדון חובבי הספורט חשבונית המעידה על קניה באחד מבתי העסק המופיעים במועדון על סך 250 ש"ח ומעלה.
אפשרות לצרף מספר קבלות) את החשבונית נא לשלוח לחב' גרין קארד - דיזנגוף סנטר 510 ת"א

אתם בוחרים את הפרס המגיע לכם!

תו קניה לרכישת מוצרי ספורט או ארוחה במסעדה או כרטיס כניסה לאירוע ספורט

כל הקונים שישלחו חשבונית בחודש אפריל 86 ישתתפו בנוסף לפרס, בהגרלת . . . .

כרטיס טיסה למשחק גמר גביע העולם בכדורגל MEXICO 86'



בוטיק דרור

אופנה ספורטיבית לכל המשפחה

מבצע ענק! 3 פריטי לבוש רק ב־100 ש"ח

הרצליה — סוקולוב 53. טל 9350...
רעננה — אחוזה 198. טל 445284

ספורט תחביב

הזול ביותר לאחר תחשיב
הרצל 204, רחובות
08-474089

רומבה

תקליטים, קלטות, קלטות וידאו וקומפקטדיסק
ביאליק 21 רמת־גן טל. 720633

ירושלים

02-221151

אינטרנציונל ספורט

מבחר גדול של נעלי־ספורט וביגוד במחירים מוזלים.
על כל קניה 50 ש"ח ומעלה.
שי שעון דיגיטלי חינם
מרכז כלל 240, ירושלים.

ספורט ותיירות גמ"א / סמקו

שד' ההסתדרות 34 חיפה
שד' הר ציון 108 ת"א

כדור־רגל אדידס מאושר AZTECA ע"י F.I.F.A. למשחקי גביע העולם במקסיקו.

adidas

סוכנות בלעדית של חברת adidas בישראל להשיג בכל חנויות הספורט המובחרות בארץ.

יונייטד ספורט בע"מ

UNITED SPORT LTD

STAR SPORT SHOES
נעלי סטאר

CONVERSE ALL STAR

יבוא ושיווק נעלי ספורט

יבוא שווק והפצה של ציוד ספורט ביגוד דיג וצלילה

רח' חשמונאים 113, ת"א, ישראל טל. 253714-210107/8

דיוויס

הלבשה והנעלה ספורטיבית
שד' מסריק 14
תל־אביב טל. 230240

מולטי־ספורט

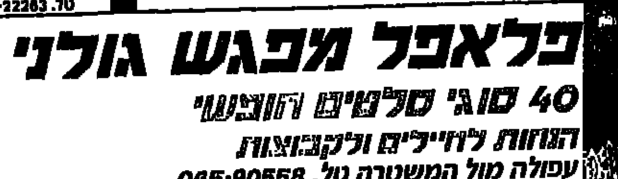
MULTI SPORT
נעלים במחירים הזולים ביותר בעיר!!
Gali
"מולטי ספורט"
מולטי אמינות · במיטב מחיר!
רח' שמואל הנציב 12, נתניה,
053-44266

"האומנים"

מוסך מורשה ל־B.M.W.
מטעם משרד התחבורה.
מכונאות, פחחות, צבע בתנור.
מוסך בלעדי לתושבי השרון והשומרון.
נתניה, אזוה"ת (ישן).
טל. 053-22263

FISCHER Super in Tennis.

עכשיו גם אתה יכול להצטרף למועדון המשתמשים במחבטי היוקרה
...



פלאפל מפגש גולני

40 סוגי סלטים חופשי
הנחות לחיילים ולקבוצות
עפולה מול המשטרה טל. 065-90558





חגיגה גסטרונומית אמיתית

מסעדת גן תמר־יוסף

מסבו לבנוני אותנטי

שבת ויום א' פתוח עד 18.00

10% הנחה לחברי גרין־קארד

יפו, רח' יפת 142 טל. 03-866507

מבצע 5 מחבטי טניס "האד" 1986 זול יותר מחו"ל!

HEAD

בש־גל (שבא) ספורט בע"מ